Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 248
Marţi 11 septembrie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Prin arături şi însămînţări făcute la timp asigurăm belşugul recoltei viitoare

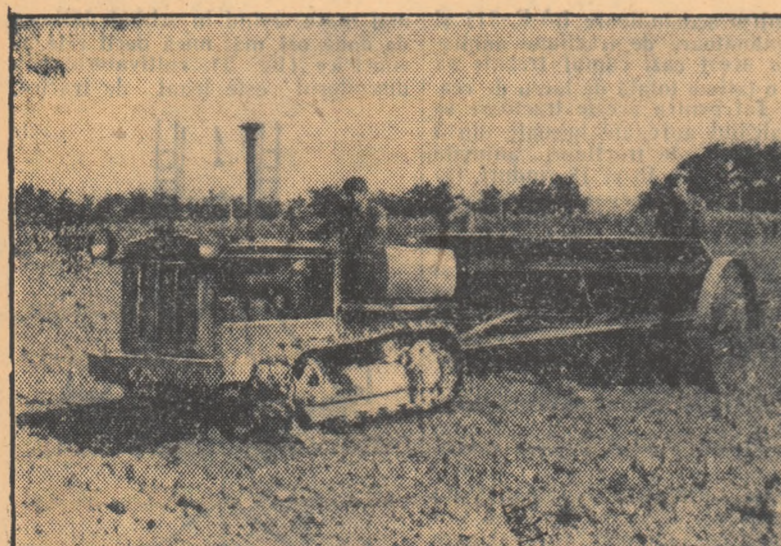

LA G. A. S. HALAUCEŞTI

La G.A.S. Hălăuceşti, regiunea Iaşi, arăturile pentru însămînţările de toamnă sînt în toi. In fruntea întrecerii pentru un volum cît mai mare de arături zilnic, s-au situat pînă acum mecanizatorii din brigada de utemişti condusă de Constantin Cicudea.

Iată-l, în fotografia din dreapta, pe tractoristul Niculae Ignea, executînd din timp arături pe o tarla ce a fost dezmiriştită după recoltarea păioaselor. El îşi depăşeşte zilnic norma cu 40 la sută, făcînd lucrări de cea mai bună calitate.

In fotografia de sus, îl vedem pe tractoristul Alexandru Vartic din brigada I, însămînţînd secară. Pînă acum, cu ajutorul minuitorilor de agregat Nicolae Francisc şi Gheorghe Burcă, el a şi însămînţat o suprafaţă de 40 de hectare, ce a fost în prealabil arată şi îngrăşată cu gunoi de grajd.

O lecţie dată la vreme

Ora 5 dimineaţa. Cerul, — sticlă albastră, limpede. Nici urmă de nor. La marginea unui ogor de lîngă comuna Slobozia, raionul Giurgiu, se vede un pîlc de oameni. Unul mărunţel, slab şi negricios la faţă, vorbeşte minios, tot arătînd spre un K. D. încremenit în brazdă:

— Cum lucrezi tu, măi Arghire, de-l strici mereu, hai? O dată chiulasa, altă dată pompa de injecţie, acum ambreiajul şi iarăşi pompa. Ce vrei să facem cu tine? Pe la toate brigăzile din staţiune te-am dat. Nicăieri nu vrei să te apuci de treabă. Şi nu ari nici măcar un hantru pe zi.

— E pămîntu' tare, tovarăşe director, ridică glasul tractoristul. Nu merge plugu'.

— Dar la celelalte brigăzi nu e tare pămîntul? interveni agronomul şef al staţiunii, inginerul Niculaie Neaga. Apoi, adresîndu-se directorului:

— Ce ziceţi, tovarăşe director Dinu? Să-i luăm cîteva ceasuri pe flăcăii ăştia din brigada a 7-a — pe Arghir, pe Marin Petre şi pe Minea — pînă alături, în comuna Vlad Ţepeş, la brigada a 8-a. Să vadă şi ei cu ochii lor cum lucrează aceia.

— Bună idee. la urcaţi-vă-n camion, fraţilor. Tractorul o să-l ducem la staţiune, să-l mai reparăm o dată.

*

Peste o jumătate de ceas, „Molotov"-ul S.M.T.-u ui Băneasa se opri la casa de cîmp a brigăzii a 8-a. Tractoriştii tocmai porniseră. In întîmpinarea oaspeţilor ieşi şeful de brigadă Constantin Pintilie, un zdrahon de aproape doi metri.

— Merge, merge? îl întrebă, fără altă introducere, tov. Dinu Marin, directorul staţiunii.

— Păi cum altfel? spuse şeful de brigadă. Şi, scoţînd din buzunar un carnet, citi:

— Ghidănac a arat mereu în ultimele zile cîte 6 hantri. Cam tot atît şi fraţii Preda, într-o zi, 5 hantri şi jumătate, în alta, 5,75... Iar Piele Aurel, toată săptămîna a făcut cîte 5,80—5,85 hantri. Niciodată mai puţin.

— Şi nu-i pămîntul tare? întrebă ironic agronomul şef, privindu-i cu înţeles pe cei din brigada a 7-a.

— Cam este... Dar îngrijim bine maşinile şi merg într-una.

Acum, cei din brigada a 7-a făcuseră cerc în jurul şefului de brigadă. Acesta le explica:

— Ingrijirile tehnice le facem totdeauna seara, oricît de tîrziu ne-am întoarce de la cîmp. Cum anume? La fiecare tractor dau ajutor toţi membrii brigăzii. Se lucrează mai cu spor. Mare atenţie acordăm îngrijirilor tehnice periodice. După fiecare 60 de ore de lucru, tractoriştii noştri schimbă uleiul pe motorul cald. Dar nu cu ulei ars, cum mai obişnuiesc unii — ci cu ulei bun. Pe urmă, spălăm baia de motorină şi facem alimentarea tractorului. Filtrele de motorină le curăţăm zilnic. Pe cele de aer le schimbăm după fiecare 50 de ore de funcţionare.

Cei trei tractorişti din brigada a 7-a ascultau cu încordare. Cînd şi cînd, cîte unul întoarcea capul şi privea prin uşa deschisă a vagonului de cîmp, înăuntru. Paturile erau făcute. De sub pături, se vedea marginea cearşafurilor albe. Pretutindeni era curat şi lucrurile puse la locul lor.

Şeful de brigadă Constantin Pintilie continuă:

— Praful şi murdăria sînt duşmanii cei mai mari ai maşinii. Mai ales pe o uscăciune ca cea din toamna asta, praful pătrunde în combustibil, în vaselină. Dacă nu curăţi mereu piesele, nu-i de mirare să ai defecţiuni la lagăre, la pistoane, la supapă. De aceea, noi păstrăm găleata şi furtunul de alimentare într-o ladă, ca să fie ferite de praf. Pe urmă, nu numai că filtrăm prin două rînduri de vată motorina, dar păstrăm curăţenie şi la alimentarea cu apă. Am făcut rost de nişte leşie de la întovărăşiţi şi o amestecăm în apă, ca să evităm depunerea pietrei pe pereţii cămăşii motorului şi în ţevile radiatorului. Fiecare tractorist caută să nu stropească radiatorul cu apă, atunci cînd îl alimentează. Poate o să ziceţi că asta n-ar fi nici o nenorocire. Dar pe radiatorul ud praful se lipeşte şi se întăreşte şi asta influenţează asupra sistemului de răcire.

*

Cei patru mecanizatori, întovărăşiţi de directorul şi agronomul staţiunii, plecară apoi pe cîmp. Tractoristul Stancu Ghidănac ara un loc de vreo trei hectare al ţăranului muncitor Gheorghe N. Anica, din comuna Vlad Ţepeş.

Se apropiară cu toţii de Ghidănac.

— Cu ce viteză lucrezi, îl întrebă curios Arghir Dumitru.

— Cu a doua, îi răspunse prompt Ghidănac. Uneori, cînd văd că motorul scoate fum, trec chiar la întîia...

— Auzi, Arghire? Nu ca tine, cu viteza a treia, şi chiar cu a 4-a, să omori tractorul, spuse necăjit directorul.

— Şi cîte ceasuri ari pe zi? îl întrebă pe Ghidănac şi tractoristul Minea Stelian.

— Zece, douăsprezece şi uneori şi şaisprezece ore în şir. Că avem cu toţii faruri bune şi putem lucra şi seara. Nu mă opresc decît să alimentez tractorul, să verific piuliţele şi organele plugului şi să mănînc. In campania de vară, în loc de 127 de hantri, am făcut 244. Luna trecută — nu se putu el opri să spună — am încasat 1.700 lei.

— Auzi, Arghire? făcu din nou directorul. Nu se ţine numai după fete, ca tine. Nu lasă tractorul în cîmp, să plece-n sat...

*

Tîrziu seara, la staţiune, tractoristul Arghir din brigada a 7-a îşi tot făcea de lucru prin faţa biroului directorului. In sfîrşit, se hotărî să intre.

— Tovarăşe director, spuse Arghir. Vă rog să mai faceţi cu mine o ultimă încercare. Să-mi daţi tot mie tractorul „A-25" după ce va fi reparat. Şi dacă n-oi munci şi eu, şi ceilalţi din brigada noastră, ca alde Ghidănac, dacă n-om face şi noi cîte 5—6 hantri pe zi, atunci...

Directorul îl privi adînc în ochi. Se ridică şi zise doar atît:

— Bine. O să vorbesc şi cu ceilalţi tovarăşi din conducere.

Acum era pe deplin încredinţat că şi „codaşii" din brigada a 7-a se vor îndrepta în scurtă vreme.

AL. RAICU

Timpul nu aşteaptă

In unele comune din raionul Buhuşi, se munceşte cu spor în vederea bunei desfăşurări a însămînţărilor de toamnă. Colectivişti ca cei din comunele Zăneşti şi Romînî ca şi ţărani cu gospodării individuale cum sînt cei din comunele Gîrleni şi Ruptura, care au obţinut recolte medii de grîu de peste 1.800 kg la ha, se pregătesc temeinic, pentru ca şi în anul viitor să poată obţine recolte tot atît de frumoase. Pînă la 8 septembrie, din suprafaţa pe care o vor însămînţa ei araseră peste 75 la sută. — suprafaţă pe care în prealabil împrăştiaseră mari cantităţi de gunoi de grajd. — îşi reparaseră toate uneltele şi îşi procuraseră întreaga cantitate de sămînţă necesară.

Din păcate însă nu în tot cuprinsul raionului Buhuşi pregătirea campaniei de toamnă se desfăşoară în acelaşi ritm. Comune ca Borleşti, Cîndeşti, Rediu şi altele, pînă la 4 septembrie nu araseră decît cîte 10—20 hectare sau chiar mai puţin, transportul gunoiului pe cîmp nici nu începuse, trioarele nu se reparaseră şi nu se deschisese nici un centru de tratat şi condiţionat seminţe.

Principalul motiv al rămînerii în urmă la arături îl constituie însă slaba folosire a atelaielor existente în comune. Comuna Costişa, de exemplu, dispune de 108 atelaje cu care s-ar putea realiza o viteză zilnică de lucru de peste 35 de hectare. Cu toate acestea, în comuna Costişa s-au arat pînă la 8 septembrie doar 12 hectare. La fel stau lucrurile şi în celelalte comune amintite.

In raionul Buhuşi sînt posibilităţi pentru ca toate pregătirile în vederea însămînţărilor de toamnă să fie executate într-un timp cît mai scurt. Pentru aceasta însă comitetele executive ale sfaturilor populare comunale şi organele agricole trebuie să privească cu toată răspunderea sarcinile ce le revin şi să ia măsuri pentru folosirea din plin a atelaielor existente — atît la transportul gunoiului pe cîmp cît şi la arături — şi pentru deschiderea în cel mai scurt timp a centrelor de condiţionat şi tratat sămînţa şi a celor de reparat unelte.

RAZII POPA

In pragul campaniei de însămînţări

● In 90 de gospodării colective şi 121 de întovărăşiri agricole din regiunea Oradea s-au terminat toate pregătirile în vederea bunei desfăşurări a însămînţărilor. Colectiviştii şi întovărăşiţii din această regiune vor însămînţa numai seminţe din soiuri recunoscute. Pînă acum, au şi fost condiţionate 80 tone de grîu din soiurile „Cenad 117" şi „Odvoş 241".

● Parcul de maşini şi tractoare al S.T.M.-urilor din regiunea Baia Mare se dezvoltă continuu. Numai în primul semestru al acestui an, S.M.T.-urile din regiunea Baia Mare au primit 50 de tractoare, 34 de batoze, 5 combine etc.

● In gospodăriile de stat din întreaga ţară s-au făcut pînă acum arături de vară pe o suprafaţă ce trece de 250.000 de hectare.

● Contractele încheiate pînă acum de S.M.T.-urile din regiunea Constanţa cu gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole, prevăd executarea în toamna aceasta a unui volum de lucrări ce trece de 300.000 hectare arătură normală.

Pentru a face faţă la timp şi în bune condiţiuni sarcinilor ce le revin, mecanizatorii din aceste S.M.T.-uri vor folosi în actuala campanie agricolă un mare număr de cupluri de maşini, dintre care 227 vor fi formate din cîte două semănători acţionate de un tractor.

Pentru îndeplinirea integrală a planului de colectări

Fruntaşi la predarea cotelor

● In raionul Călăraşi a început recoltatul culturii de floarea-soarelui. Ţăranii muncitori de aci se străduiesc ca imediat după recoltare să-şi îndeplinească datoria patriotică a predării cotelor către stat. Printre primii care s-au prezentat la baza de recepţie din Călăraşi au fost ţăranii muncitori din comunele Rasa, Radu Negru şi Cuza-Vodă.

● Ţăranii muncitori din comuna Bărăbanţ, raionul Alba, au terminat treierişul printre cei dintîi pe raion. Ei au înţeles să-şi achite imediat şi obligaţiile ce le au către stat. Astfel, ei şi-au predat în întregime cotele de grîu, comuna lor situîndu-se fruntaşă pe raion şi în ceea ce priveşte îndeplinirea planului de colectări.

● Datorită unei bune organizări a muncii politice, în comuna Şcheia, raionul Negreşti, planul de colectări la produsele vegetale a fost îndeplinit, pînă la data de 5 septembrie, în proporţie de 92,44%. In fruntea acestei acţiuni au fost comuniştii Mihai Chipăruş, Neculai Florea din satul Şcheia, Neculai Lefter şi Constantin Damaschin din satul Căueşti şi alţii.

● Comuna Săgeata din raionul Buzău este fruntaşă pe raion la predarea cotelor de produse vegetale. Incă de la 20 august, planul de colectări a fost îndeplinit în proporţie de 96% la grîu, 73% la alte boabe şi 71% la fîn.

In regiunea Constanţa

In regiunea Constanţa, acţiunea de predare a cotelor se desfăşoară în bune condiţii. Raionul Adamclisi este în fruntea regiunii în privinţa colectărilor de produse vegetale. In acest raion, predarea cotelor de grîu s-a realizat în proporţie de peste 82 la sută. In ce priveşte gospodăriile colective din raion, planul de colectare a grîului a fost îndeplinit în proporţie de 96,6 la sută, 45 de gospodării predînd şi în întregime cotele.

Colectarea produselor animale în regiunea Constanţa se desfăşoară de asemenea în bune condiţii. Planul de colectare a cărnii pe primele trei trimestre ale anului în curs a fost depăşit cu 12 la sută, încă de la 20 august. Raionul Istria s-a situat în fruntea acestei acţiuni, realizînd planul în proporţie de 126 la sută.

In ceea ce priveşte planul de colectare a lînei şi a laptelui de oaie, el a fost realizat în regiune în proporţie de peste 98 la sută. Raioanele Negru-Vodă, Istria şi Medgidia şi-au îndeplinit planul de colectări la aceste produse încă de la 20 august.

O bază de recepţie model

Colectiviştii şi ţăranii muncitori din comunele Glod, Poiana Blenchii, Simişna şi din alte comune ale raionului Dej, care merg să-şi predea cotele de cereale cuvenite statului la baza de recepţie Gîlgău, au o surpriză plăcută. In locul drumului acela hîrtopit, noroios ori plin de praf, pe care erau nevoiţi să-l străbată în alţi ani de la şosea pînă la magaziile de cereale ale bazei de recepţie, ei găsesc acum un drum pietruit şi bine întreţinut. L-au construit prin muncă voluntară salariaţii Bazei. Tot ei au clădit un acoperiş de scînduri, pentru a feri podul basculă al Bazei de intemperii. Magaziile proaspăt văruite, ghivecele cu flori ce străjuiesc intrarea în incinta Bazei, curăţenia ce domneşte pretutindeni, totul vorbeşte despre dragostea şi vrednicia cu care lucrează personalul Bazei de recepţie Gîlgău.

Aici, munca este bine organizată. Programarea convoaielor pentru recepţionarea păioaselor se face pe comune, în ordine. Laborantul Gavril Ionac lucrează repede şi bine la analiza cerealelor. Contabilul Iuliu Topan şi casierul Gavril Gavriş au grijă ca plata producătorilor să se facă imediat, iar borderourile completate să fie trimise zilnic la comune. Fiecare salariat al Bazei, la locul lui de muncă, veghează ca recepţionarea cerealelor şi înmagazinarea lor să se facă la timp şi în condiţii cît mai bune, iar ţăranii muncitori care vin aci să-şi predea cotele să nu aştepte mult.

Baza de recepţie Gîlgău este — în comparaţie cu alte Baze din regiunea Cluj — o unitate de recepţionare mică. Spaţiul de depozitare de care dispune, cît şi numărul de lucrători permanenţi, este redus. Cu atît mai mare este meritul colectivului de lucrători, care au reuşit să biruie toate greutăţile ivite la compartimentarea şi condiţionarea produselor recepţionate.

Oricine vizitează astăzi Baza Gîlgău o face cu drag. Şeful Bazei, Iacob Zoltan, te va conduce să vezi laboratorul şi magaziile în care domneşte o curăţenie ca la farmacie. Apoi, îţi va arăta coşarele, care stau pregătite pentru a înmagazina produsele agricole de toamnă. Coşarele au fost reparate, curăţite şi dezinfectate din timp. Aşa-i bine. Omul harnic se pregăteşte din timp pentru fiecare lucru. Şi Iacob Zoltan, ca şi ceilalţi lucrători ai Bazei, este un om harnic şi cu dragoste de muncă.

O ZAMFIRESCU

Urmări ale neglijenţei şi slabei organizări a muncii

Ţăranii muncitori din comuna Giriş, raionul Oradea, au fost printre primii pe raion la predarea cotelor de grîu datorate statului. Nu mică le-a fost însă mirarea unora dintre ei, cînd, ducîndu-se cu treburi pe la oraş, au aflat că la raion comuna lor figurează printre cele codaşe la predarea cotelor. După cum rezultă din scriptele raionului, comuna Giriş nu şi-ar fi realizat planul la colectări decît în proporţie de 33 la sută.

Ce s-a întîmplat? Din neglijenţa personalului care lucrează la Baza de recepţie Leş, o parte din borderourile în care erau înscrise cantităţile predate de ţăranii muncitori din comuna Giriş au fost... uitate într-unul din sertarele biroului Bazei. Insemnata cantitate de 14 vagoane de grîu predată de producătorii din Giriş n-a apărut astfel nici în evidenţa scriptică a comunei, nici în cea a raionului, unde Girişul a fost socotit printre comunele codaşe.

De altfel, din pricina felului defectuos în care lucrează o parte din salariaţii Bazei de recepţie Leş, în faţa magaziilor acestei unităţi de recepţionare pot fi văzute deseori convoaie de căruţe aşteptînd ore întregi. Producătorii agricoli pierd astfel timp preţios, pe care l-ar putea folosi în munca pe ogoare.

Pentru faptul că munca la Baza de recepţie Leş se desfăşoară slab, o parte din vină revine, fireşte, lucrătorilor acestei Baze. Dar în egală măsură sînt vinovaţi şi tovarăşii din conducerea centrului de recepţionare al raionului Oradea, care atunci cînd au înfiinţat Baza respectivă nu s-au îngrijit să o încadreze cu personal bine pregătit din punct de vedere profesional şi în număr suficient.

Pentru ca acţiunea de colectare a cerealelor să se desfăşoare în bune condiţii în comunele ce depind de Baza de recepţie Leş, se impune ca centrul de recepţionare raional Oradea să ia măsurile cuvenite în vederea lichidării lipsurilor semnalate.

C. BALOŞIN

Rezultate îmbucurătoare

Pînă la 31 august planul de colectare a cotelor obligatorii de carne pe trimestrele I, II şi III a fost realizat în întreaga ţară. Rezultate bune au obţinut regiunea Hunedoara care are o depăşire de plan pe primele trei trimestre de 42,8 la sută, Oradea de 41,4 la sută, Ploeşti de 32,2 la sută, Cluj de 26,6 la sută şi Suceava de 26,5 la sută.

La lapte de vacă, regiunea Oradea a depăşit planul de colectare cu 10,7 la sută, iar la laptele de oaie planul anual a fost depăşit în regiunile Cluj, Hunedoara, Oradea şi Suceava.

Planul de colectare a lînii a fost realizat şi depăşit în 8 regiuni printre care Baia Mare, Cluj, Oradea, Hunedoara, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară, şi realizat în proporţie de peste 96 la sută în celelalte regiuni ale ţării.

(Agerpres)

INSEMNARI

Un mulgător fruntaş

Cu 24 de ani în urmă, în comuna Pietriş, raionul Bacău, un băiat de 9 anişori rămăsese orfan de amîndoi părinţii. Moştenire: un bordei aplecat într-o rînă, traista goală şi... băţul de drum. Ştiinţă de carte — atît cît apucase să prindă în singurul an în care umblase la şcoală.

„Lumea-i largă, i-au spus vecinii, şi ţi-i găsi şi tu de lucru".

Ce-i drept, de lucru şi-a găsit copilul îndată. Fără să fi căutat în lumea largă. Boierul din comună avea nevoie de asemenea oropsiţi care să-i slujească pentru nimica toată. Şi slugă la boier a stat Ion Holdor pînă în vremea cătăniei. Intors de pe front, a găsit în sat rînduiala cea nouă. Moşierul hapsîn fusese expropriat şi pămîntul pe care-l avusese intrase în mîna adevăraţilor lui stăpîni.

Ion Holdor s-a angajat ca muncitor necalificat la o gospodărie de stat din apropiere. De acolo, a trecut la G.A.S. Urziceni, regiunea Bucureşti, unde lucrează şi acum.

Văzîndu-l cît e de harnic şi îndemînatic, moş Şandor — un mulgător priceput — i-a spus într-o zi: „Tinere, meserie văd că n-ai şi-i păcat de tine. Aşa eram şi eu odinioară. Invaţă meseria asta de mulgător şi n-ai să te căieşti. Iacă, eu n-am ce zice, cîştig destul de bine. Incearcă şi tu".

Ion Holdor a ascultat sfatul bătrînului şi n-a dat greş. A fost ajutat să urmeze şcoala de mulgători de trei luni, pe care a absolvit-o cu succes. Anul trecut, ca şi în toţi cei 5 ani care au trecut de cînd lucrează ca mulgător, el a fost fruntaş pe gospodărie. Un vagon de lapte mai mult decît prevedea planul a muls anul trecut de la cele 13 vaci pe care le are în primire. Pentru meritele sale, el a fost decorat cu Medalia Muncii.

Am mers cu Ion Holdor să-mi arate vacile. Pe cinci dintre ele le are în primire de la venirea lui în gospodărie. Alte cîteva vaci sînt tinere — produşi rezultaţi de la vacile cele mai bune de lapte îngrijite de el. Vacile l-au recunoscut îndată. Il priveau blînd, cu recunoştinţă, parcă. Holdor cunoştea firea fiecăreia dintre ele. Se vedea asta după felul cum se apropia de ele, din felul în care le vorbea.

„Cred că şi ăsta-i unul din secretele meseriei de mulgător, spuse el zîmbind: animalul trebuie să-l cunoşti bine şi el să te cunoască". Apoi mi-a povestit cum procedează la mulsul vacilor, cum le hrăneşte şi le îngrijeşte. Vorbea cu atîta siguranţă, încît, ascultîndu-l, n-ai fi crezut că este un simplu mulgător, ci un tehnician.

I-am vizitat şi locuinţa. Impreună cu soţia sa, care este tot o mulgătoare pricepută, locuieşte într-o cameră încăpătoare şi luminoasă din vila unde odinioară se lăfăia moşierul. Pe o măsuţă, cîteva broşuri, din care adesea în timpul liber cei doi mulgători citesc spre a-şi îmbogăţi cunoştinţele.

„Intr-adevăr, mi-au spus ei, azi ducem o viaţă cu adevărat omenească. Munca ne este apreciată şi răsplătită. Impreună, noi cîştigăm lunar pînă la 1.400 lei".

Cîtă deosebire între viaţa lor de azi şi traiul chinuit ce-l duceau odinioară la curţile boiereşti, îngrijitorii de animale!

S. GAVRILA

Silozuri pentru nutreţ din piese prefabricate

In cursul acestui an, un colectiv de tehnicieni din cadrul Direcţiei agricole a Regiunii Autonome Maghiare a studiat posibilitatea construirii unui nou tip de siloz pentru nutreţuri, pe bază de piese prefabricate, mai avantajos faţă de tipurile cunoscute, atît în ce priveşte preţul de cost, cît şi durata de execuţie.

Silozul propus de aceşti tehnicieni are formă de turn, cu diametrul de 4 metri şi o capacitate de 50 m.c. (cca 3,5 vagoane). In funcţie de înălţimea apei freatice, el poate fi scufundat în pămînt sau construit la suprafaţă. Piesele prefabricate din care este alcătuit sînt turnate din ciment şi pietriş şi au următoarele dimensiuni: grosimea, 25 cm, înălţimea, 30 cm, arcul de cerc interior, 61,5, iar arcul de cerc exterior, 70 cm. Tiparele sînt astfel confecţionate, încît în interiorul acestor piese rămîn cîte două goluri avînd dimensiunile de 17,5/12 cm, care le străbat pe toată înălţimea. Piesele se îmbină între ele cu nut şi feder.

Pentru un siloz de dimensiunile mai sus arătate, sînt necesare 260 de piese prefabricate, în care intră 2.300 kg de ciment, şi 1.200 kg de ciment pentru sclivisire şi turnarea fundului silozului. Numărul zilelor-muncă necesare pentru construirea întregului siloz este de 58.

Noul tip de siloz prezintă următoarele avantaje: o economie de ciment şi pietriş de 30 la sută faţă de tipul obişnuit de siloz, o economie de cherestea pentru cofraj şi reducerea cu 50 la sută a timpului de lucru. Toate acestea duc la reducerea preţului de cost cu 45 la sută. Deosebit de important este faptul că piesele prefabricate pot fi turnate în orice anotimp; în afară de aceasta, în caz de nevoie, silozul poate fi demontat şi reconstruit în altă parte.

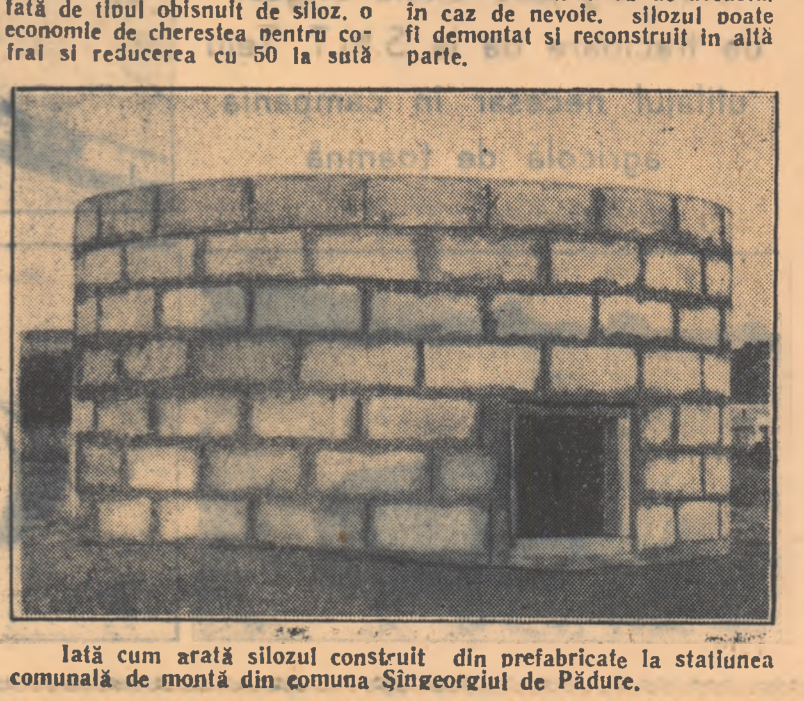

Iată cum arată silozul construit din prefabricate la staţiunea comunală de montă din comuna Sîngeorgiul de Pădure.

Primul siloz de acest tip a fost construit de către colectiviştii din comuna Sărăţeni, raionul Sîngiorgiu de Pădure, sub directa îndrumare a colectivului de tehnicieni care l-au proiectat. Cu prilejul dării lui în folosinţă, s-a organizat o demonstraţie practică, la care au participat un mare număr de ingineri şi tehnicieni din regiunile Autonomă Maghiară şi Stalin, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat şi numeroşi colectivişti. Participanţii au apreciat mult calităţile noului tip de siloz şi au hotărît să-l introducă pe scară largă. Numai în gospodăriile colective din raionul Sîngiorgiu de Pădure, de pildă, se vor construi în toamna aceasta un număr de 26 de astfel de silozuri.

In prezent, colectivul de tehnicieni studiază tiparele pentru confecţionarea de piese prefabricate pentru silozuri de diferite dimensiuni: mai mici, pentru gospodării individuale, şi compuse din mai multe compartimente, pentru unităţile socialiste care au un efectiv mare de animale.

Ing. E. CZIMBALMOS şi zootehnist T. MOLDOVAN
Direcţia agricolă a Regiunii Autonome Maghiare

Loturi semincere în fiecare gospodărie agricolă socialistă

Prin lot semincer se înţelege o anumită suprafaţă de teren pregătită în mod special şi însămînţată cu sămînţă de calitate, în scopul obţinerii unui fond valoros de sămînţă.

Pentru fiecare cultură trebuie să existe cîte un lot semincer, aparte de cultura mare respectivă. Este bine ca aceste loturi să fie grupate într-o singură tarla.

In scopul obţinerii unei producţii bune atît din punct de vedere cantitativ, cît şi calitativ, este necesar ca pentru loturile semincere să se rezerve cele mai bune terenuri din gospodărie; acestea să fie îngrăşate cu îngrăşămintele prevăzute pentru fiecare cultură în parte, iar plantele de pe lotul semincer să urmeze după cele mai bune premergătoare.

De asemenea, pentru culturile care se corcesc uşor, ca porumb, floarea-soarelui, cînepă, secară etc., este necesar să se asigure un anumit spaţiu de izolare. Prin spaţiu de izolare se înţelege acea depărtare de la un soi la altul, care să împiedice corcirea lor. La porumb, spaţiul de izolare trebuie să fie de cel puţin 200 m, iar la floarea-soarelui şi cînepă, de cel puţin 1.500 m în cîmp liber şi 750 m în cazul cînd între soiuri sînt obstacole naturale, ca perdele de protecţie, rîuri, dealuri etc.

Pentru a se asigura spaţiul de izolare, trebuie să se ţină seama şi de culturile ce se vor semăna pe terenurile gospodăriilor vecine.

Cînd gospodăria seamănă şi în cultura mare acelaşi soi, spaţiul de izolare nu mai este necesar.

Ce mărime trebuie să aibă lotul semincer? Agrominimul arată că acesta trebuie să reprezinte următoarele procente din suprafaţa ce urmează a fi ocupată de culturile respective: la grîul de toamnă, 18 la sută; la orz şi secara de toamnă, 17 la sută; la grîul de primăvară, 19 la sută; la orzoaică, 18 la sută; la ovăz, 15 la sută; la porumb şi floarea-soarelui, 5 la sută; la mazăre, 20 la sută; iar la fasole, 13 la sută.

Aceasta înseamnă că dacă vrem să asigurăm sămînţa de grîu de toamnă pentru 100 ha, trebuie să cultivăm un lot semincer pe 18 ha; pentru 100 ha cu orz sau secară de toamnă, un lot de 17 ha, şi aşa mai departe.

Insămînţarea loturilor semincere se va face numai cu sămînţă de cea mai bună calitate, condiţionată şi tratată, din soiurile raionate, care au fost verificate la laboratorul de controlul seminţelor.

In cursul anului 1956, numeroase gospodării colective au obţinut rezultate deosebit de frumoase pe loturile semincere organizate în toamna anului 1955. Aşa, de pildă, G.A.C. „Gheorghe Doja" din comuna Buzescu, raionul Alexandria, pe un lot de 10 ha cu grîu din soiul A-15, în înmulţirea I, a obţinut o recoltă de 2.000 kg la ha, iar G.A.C. „Seceră şi Ciocanul" din comuna Plosca acelaşi raion, a obţinut 2.000 kg la ha de pe un lot semincer de 20 ha semănat cu grîu de toamnă din acelaşi soi şi aceeaşi înmulţire.

Respectînd aceste reguli simple şi aplicînd măsurile agrotehnice la timp şi cu atenţie, fiecare gospodărie agricolă colectivă, întovărăşire agricolă îşi poate asigura fără greutate sămînţa de calitate necesară.

Ing. TOMA TARABAN
Direcţia seminţelor din Ministerul Agriculturii

O problemă ce merită a fi studiată

La Cluj se simte nevoia înfiinţării unui laborator de analiză şi control al produselor agricole şi al materialelor folosite în agricultură

Dezvoltarea sectorului socialist din agricultură ridică numeroase probleme de ordin practic, în care ştiinţa este chemată să-şi spună cuvîntul.

Un aspect al contactului din ce în ce mai strîns care se stabileşte în Ardeal între ştiinţa şi practica agricolă îl constituie cererile tot mai numeroase adresate Institutului agronomic din Cluj de către diferite unităţi agricole şi întreprinderi de prelucrare a produselor agricole, care solicită sprijinul în rezolvarea unor probleme dintre cele mai variate. Cele mai frecvente, cele referitoare la analiza sau controlul diverselor produse agricole sau materiale destinate agriculturii, se adresează pedologiei şi chimiei agricole.

Folosirea raţională a îngrăşămintelor, atît a celor de bază, cît şi a celor suplimentare, necesită analize de sol, precum şi analiza îngrăşămintelor chimice. Cu atît mai mult cu cît lucrările de cartare a solului executate nu acoperă această necesitate de la caz la caz, ele referindu-se îndeosebi la organizarea teritoriului în general. De asemenea, calitatea multor produse agricole nu se poate aprecia decît pe baza unei analize chimice. La fel, în ce priveşte o serie de reziduri pe care industria le pune la dispoziţia agriculturii, fie ca îngrăşăminte, fie pentru alimentaţia animalelor.

Iată doar cîteva exemple din marele număr de probleme trimise spre soluţionarea tovarăşilor din colectivele de pedologie şi chimie agricolă: analiza chimică a unui îngrăşămînt potasic (cerută de G.A.S. Hida, raionul Jibou); analiza unui produs cu denumirea făină de oase (cerută de G.A.S. Dalnic, raionul Tg. Secuiesc); analiza unor seminţe de trifoi cu determinări cantitative de alcaloizi (cerută de staţiunea de control al seminţelor Cluj); analiza unor şroturi pentru nutreţ, cu determinări cantitative de umiditate, cenuşă, substanţe proteice şi materii grase (cerută de cooperativa „Victoria"); analiza unor tărîţe de corpuri străine cu determinări cantitative de umiditate, cenuşă, materii proteice şi celuloză brută (cerută de întreprinderile de preluare şi sacrificare de animale din Şimleu Silvaniei) etc. etc.

In cursul anului 1956, au fost executate pentru G.A.S. un număr de cca 3500 de analize şi altele sînt în curs de executare, cu privire la conţinutul solului în elemente fertilizante şi pentru cunoaşterea unor însuşiri fizice şi chimice ale lui.

In toate cazurile amintite, produsele trebuie analizate şi controlate din punct de vedere agro-pedologic şi agro-chimic.

Personalul didactic al catedrelor de pedologie şi de chimie generală şi agricolă din cadrul Institutului agronomic Cluj, în dorinţa de a contribui şi pe această cale la progresul agriculturii socialiste, face eforturi apreciabile pentru satisfacerea acestor cerinţe. In ultima vreme, numărul foarte mare de analize primite spre efectuare de către colectivele catedrelor susmenţionate a început să ridice unele probleme. In primul rînd, fiind executate de profesori în orele lor libere — muncă cînd sarcinile de care răspund direct le permit acest lucru — multe analize suferă întîrzieri. Totodată, efectuarea acestor analize necesită un consum ridicat de materiale (chimicale etc.), pe care catedrele nu le pot recupera, ele neputînd fi planificate în categoriile lucrărilor didactice şi de cercetare ştiinţifică.

Pentru soluţionarea acestor probleme în mod satisfăcător credem că este necesară crearea unui laborator, încadrat cu personal specializat în problemele de pedologie şi chimie agricolă, care să efectueze, pe baza unui tarif oficial, toate analizele ce îi vor fi trimise de către întreprinderile agricole socialiste.

Un astfel de laborator cu personal specializat ar putea rezolva nu numai problema analizelor, ci şi numeroasele probleme de cercetare în domeniul agro-pedologiei, pe care le ridică agricultura practică modernă şi care nu pot fi toate rezolvate în cadrul disciplinelor amintite din Institutul agronomic, oricîtă bunăvoinţă ar avea colectivele respective.

Nu este lipsit de interes să arătăm că în Uniunea Sovietică au fost create, în scopul ridicării producţiei la ha a culturilor agricole, astfel de laboratoare pe lîngă S.M.T.-uri în zona nordică, lipsită de cernoziom, unde pe teritoriul unui colhoz şi cu atît mai mult pe acela al mai multor colhozuri care ţin de acelaşi S.M.T. există soluri cu însuşiri deosebite.

Laboratorul de analize care s-ar înfiinţa pe lîngă Institutul agronomic Cluj ar putea deveni cu timpul centrul de plecare pentru înfiinţarea unor laboratoare de analiză în gospodării de stat ori S.M.T.-uri, laboratoare a căror activitate să o coordoneze şi îndrume.

Ing. N. FLORIAN

Ne scriu corespondenţii

* *

Prin cooperative de credit şi economie

Anul acesta, numeroşi ţărani muncitori din comunele Băcani, Bogdăniţa, Alexandru Vlahuţă, Floreşti şi Ibăneşti, raionul Bîrlad, şi-au putut cumpăra animale de producţie sau de muncă, materiale necesare pentru construcţii de locuinţe sau unelte agricole cu sumele primite de la cooperativa de credit din Băcani.

Numai în cel de-al doilea trimestru al anului, valoarea creditelor acordate de această cooperativă întrece suma de 30.000 lei.

Ţăranul muncitor Gh. V. Rebegea din Ibăneşti, cu suma de 2.500 lei, pe care a împrumutat-o, şi-a cumpărat o căruţă şi un plug, Vasile Blejeru şi Agripina Pintea din Floreşti şi-au cumpărat vite de muncă, iar alţi ţărani muncitori şi-au cumpărat materiale de construcţii.

*

Infiinţată cu puţină vreme în urmă, cooperativa de credit şi economie „Albina" din comuna Puieşti, raionul Bîrlad, a acordat pînă în prezent credite unui număr de peste 30 de ţărani muncitori. Printre aceştia, se află Gh. Hamaic, care a primit 4.000 lei, Ion Roşcani 1.600 lei, N. Costache 800 lei etc.

In prezent, cooperativa „Albina" cuprinde 260 de membri şi un fond social de 52.800 lei.

Gheorghe Trifu

Se înfrumuseţează comuna Dagîţa

Prin munca însufleţită a locuitorilor ei, în comuna Dagîţa, raionul Negreşti, s-au înfăptuit în ultimul timp însemnate lucrări de folos obştesc.

Astfel, nu de mult s-a terminat construcţia prin muncă voluntară a unui pod care leagă satele Piscu-Rusului şi Zece Prăjini. In satul Dagîţa s-a electrificat localul sfatului popular comunal şi şcoala elementară de 7 ani, iar în satul Boatca, ţăranii muncitori lucrează cu rîvnă la ridicarea unui nou local pentru şcoala elementară.

In aceste acţiuni, s-au evidenţiat Gheorghe Botnăraş, Alexandru Munteanu, Vasile Diaconu şi alţi ţărani muncitori.

Ion Trifan

Circulaţia nu va mai fi stînjenită

Anii trecuţi, în timpul ploilor şi al topirii zăpezilor, circulaţia se făcea anevoie pe şoselele raionului Buhuşi, care se inundau din pricina şanţurilor nedesfundate. Pentru a evita aceste neajunsuri pe viitor, secţia drumuri şi poduri a raionului a luat anul acesta din vreme măsuri pentru desfundarea şanţurilor. In acest scop, zeci de echipe de muncitori lucrează cu rîvnă. Numai în sectorul Rezgin—Cîndeşti—Frunzeni — sectorul cel mai inundabil, — s-au desfundat zeci de kilometri de şanţuri, lucrările fiind în curs.

Printre cei care s-au evidenţiat în muncă se numără Spiridon Maftei, Grigoraş Gheorghe, Ion Badaşcă şi mulţi alţii.

Tache Vasilache

IN AJUTORUL MECANIZATORILOR

Cupluri şi agregate de maşini pentru însămînţările de toamnă

Mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodăriile agricole de stat au adus o contribuţie hotărîtoare în lupta pentru îndeplinirea la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice a muncilor agricole din campania de toamnă. Pentru aceasta, ei trebuie în primul rînd să asigure folosirea deplină a capacităţii de lucru a tractoarelor.

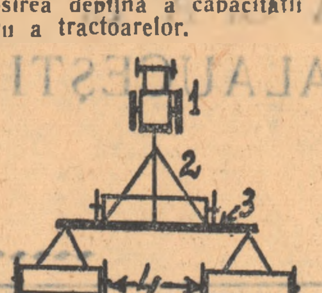

Fig. 1.
1=tractor I.A.R. sau S.R.T.: 2=semănătoare de 16 sau 18 rînduri; 3=bară de remorcare fixată de cadrul primei semănători; 4=semănători de 12 rînduri.

Folosirea de cupluri şi agregate care să aibă o mare productivitate s-a dovedit a fi un mijloc sigur de utilizare a întregii capacităţi de lucru a tractoarelor. Tractorul K.D.-35, acţionînd un cuplu de 2 semănători I.A.R.-511, de pildă, foloseşte 85—90 la sută din capacitatea sa de tracţiune, în vreme ce tractînd numai o singură semănătoare, nu foloseşte decît 50 la sută din forţa sa. Prin folosirea cuplurilor de maşini, se realizează, pe lîngă exploatarea cu productivitate crescută a tractoarelor, scurtarea considerabilă a timpului necesar executării diferitelor lucrări (cu un cuplu de 2 semănători I.A.R., de pildă, se seamănă într-o zi-normă 18—20 ha) şi reducerea consumului de carburanţi cu 35—45 la sută. Toate acestea au ca rezultat reducerea preţului de cost al lucrărilor agricole executate cu mijloace mecanizate.

In actuala campanie agricolă, se pot folosi mai multe cupluri de maşini, în raport cu lucrarea agricolă ce se execută şi cu tipul tractorului care se foloseşte.

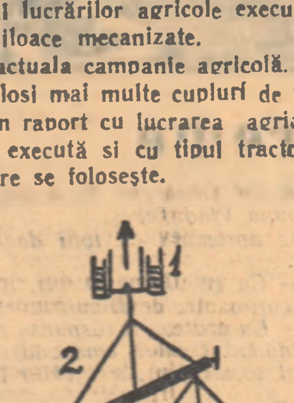

Fig 2.
1= tractor K.D. sau K.D.P.; 2= dispozitiv universal oblic de remorcare; 3= semănători I.A.R.-511.

Dăm mai jos cîteva indicaţii de care e bine să se ţină seamă la alcătuirea cuplurilor.

Tractoarele I.A.R.-23 şi S.R.T.-1, bunăoară, pot tracta cupluri formate dintr-o semănătoare I.A.R.-511 şi o semănătoare de tracţiune animală. In acest caz, cuplul trebuie să aibă o lăţime totală de lucru de cca. 5 m. Tot pentru aceste tractoare se pot alcătui agregate formate din 3 semănători de tracţiune animală (fig. 1) cu 12, 16 şi 18 rînduri, lăţimea acestui agregat urmînd a fi de 4—6 m, în raport cu marca sau tipul semănătorilor întrebuinţate.

Pentru tractoarele K.D.-35 şi K.D.P.-35, se pot alcătui în vederea lucrărilor de semănat, cupluri din 2 semănători I.A.R.-511 (fig. 2), cu o lăţime de lucru de 7,32 m. Pe terenurile lucrate din vară şi pe care între timp au apărut buruieni, pentru a se executa simultan cultivaţia şi semănatul, se recomandă folosirea unui agregat complex, format dintr-un cultivator, o semănătoare şi 4 cîmpuri de grapă flexibilă, sau o grapă cu mărăcini, agregat care să fie ataşat tractorului K.D. sau K.D.P. (fig. 3).

In condiţiile specifice din toamna aceasta, cînd, din cauza secetei, arătura de însămînţare iese bolovănoasă, în vederea însămînţării în condiţii optime, este indicat un agregat complex format fie dintr-o grapă cu discuri B.D.-3,4, D.S.S.-26 şi altele, în urma căreia să fie ataşată semănătoarea, fie dintr-un discuitor D.B. II sau D.B. III, căruia să i se scoată cîte două baterii de discuri, împreună cu o semănătoare şi o grapă de mărăcini (fig. 4). S.M.T. Tăndărei din regiunea Constanţa a şi pregătit 5 asemenea agregate, cu care va asigura efectuarea la timp şi potrivit tuturor regulilor agrotehnice a însămînţărilor de toamnă în unităţile deservite.

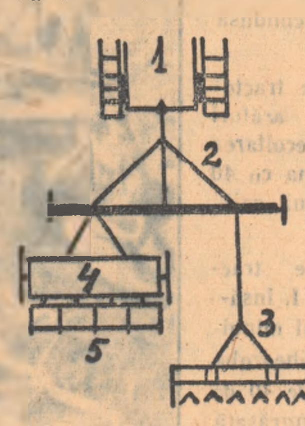

Fig. 3.
1=tractor K. D. sau K. D. P.; 2=dispozitiv universal drept de remorcare; 3=cultivator C. U. T.-21; 4=semănătoare I.A.R.-511; 5=cîmpuri de grape.

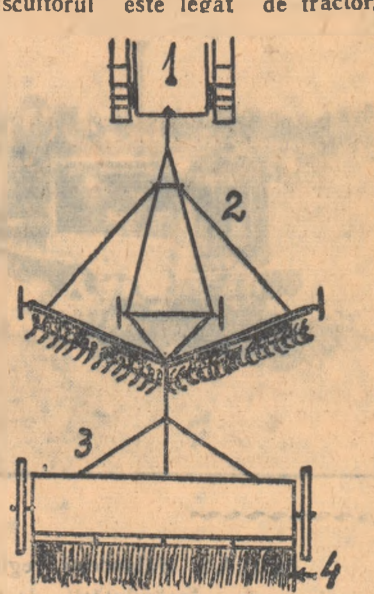

Fig. 4.
1=tractor K.D. sau K.D.P.; 2=discuitor; 3=semănătoare I.A.R.-511; 4=grapă de mărăcini.

Trebuie subliniat că, indiferent de cuplul sau agregatul folosit, maşinile agricole respective nu trebuie să folosească decît 85—95 la sută din capacitatea de lucru a tractorului, restul de 5—15 la sută constituind o rezervă de siguranţă, recomandată de tehnică pentru învingerea rezistenţelor suplimentare ce se ivesc în timpul lucrului.

Agregatele complexe pot fi de două feluri: simetrice şi asimetrice.

In cazul agregatului complex simetric (fig. 4), care are lungimea mai mare, avînd în schimb lăţimea de două ori mai mică decît cele asimetrice (fig. 3), cultivatorul sau discuitorul este legat de tractor, iar în spatele cultivatorului sau discuitorului se agaţă semănătoarea şi grapa. In felul acesta, cele 3 maşini lucrează pe aceeaşi urmă. In cazul agregatului asimetric, cele 3 maşini sînt remorcate de tractor cu ajutorul unui dispozitiv de remorcare, ele lucrînd pe urme diferite, la prima tură lucrînd numai cultivatorul, respectiv discuitorul, iar semănătoarea şi grapa intrînd în lucru abia la a doua tură.

Cuplarea maşinilor de tractor se face, de regulă prin intermediul unui dispozitiv de remorcare (cuplare). Cele mai utilizate dispozitive de remorcare sînt dispozitivul universal drept şi dispozitivul universal oblic.

Dispozitivul de remorcare universal drept este format dintr-o bară principală, care are o poziţie perpendiculară pe direcţia de înaintare a tractorului şi care se sprijină la capete pe două roţi. Dispozitivul acesta se cuplează de tractor cu ajutorul unui triunghi de tracţiune, montat în partea de mijloc a barei. Cele două maşini se cuplează de bara principală în spatele dispozitivului, cu ajutorul a două coliere ce se pot deplasa liber de-a lungul barei. Pentru ca întoarcerile la capetele parcelei să se facă fără dificultăţi, prima maşină se cuplează cu protapul direct la bara principală, iar a doua, prin intermediul unui prelungitor, care-i permite să lucreze în urma primei maşini, astfel încît roata stîngă a maşinii din spate să treacă pe urma lăsată de roata din dreapta a maşinii din faţă.

Dispozitivul universal oblic de cuplare se deosebeşte de cel drept prin aceea că bara principală are o poziţie oblică faţă de direcţia de înaintare a tractorului, formînd cu aceasta un unghi de cca. 30 grade. Această poziţie permite cuplarea celor două maşini direct la dispozitiv, una în urma celeilalte, eliminîndu-se astfel prelungitorul folosit la dispozitivul universal drept.

Intrucît S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile noastre au fost dotate cu un număr suficient de dispozitive universale drepte şi îndeosebi oblice de cuplare, este de datoria conducerilor acestor unităţi să ia de pe acum măsuri pentru folosirea din plin în actuala campanie a cuplurilor de maşini, ceea ce va contribui la executarea însămînţărilor în epoca optimă şi la un înalt nivel agrotehnic, precum şi la reducerea preţului de cost al lucrărilor.

I. LESEANU

Sosirea în ţară a unor oameni de ştiinţă din R. D. Germană

In cadrul convenţiei culturale dintre R.P.R şi R.D. Germană, ieri au sosit în Capitală dr. Friedrich Gollmick, director comercial al Institutului de fitopatologie al Academiei Germane de ştiinţe agrare din Hamburg, şi dr. Rolf Fritsche, colaborator ştiinţific al Institutului central de biologie al Academiei Germane de ştiinţe. In timpul şederii în ţară oaspeţii se vor documenta asupra problemelor de specialitate.

La sosire oaspeţii au fost întîmpinaţi de reprezentanţii I.R.R.C.S. şi ai Academiei R.P.R.

Sfatul zootehnistului Cum se face îngrăşarea forţată a păsărilor

Ingrăşarea forţată a păsărilor se poate face atît prin îndopare cu mîna, cît şi cu ajutorul unei maşini speciale.

Prin îndopare, pasărea primeşte cu 20—25 la sută mai multe nutreţuri decît atunci cînd este hrănită în mod obişnuit. Aceasta face ca pasărea respectivă să se îngraşe într-un timp foarte scurt. Dar îngrăşarea forţată mai prezintă şi un alt avantaj. Prin aplicarea acestei metode, se micşorează mult cantităţile de nutreţuri, care de obicei se risipesc cînd pasărea este hrănită în mod obişnuit şi, totodată, se obţine o carne de calitate superioară.

Indoparea cu mîna începe de obicei cu 10—17 zile înainte de tăiere. Practica a dovedit că cele mai bune rezultate se obţin atunci cînd la îndopare sînt folosiţi cocoloşii preparaţi din uruieli fine înmuiate în zer, lapte smîntînit sau apă. Pentru prepararea acestor cocoloşi se foloseşte următorul amestec: 20 la sută făină din resturi de grîu, 30 la sută făină de orz, 44,5 la sută făină de porumb şi 0,5 la sută sare de bucătărie. Cocoloşii pentru îndoparea găinilor trebuie să aibă aproximativ 1,5-2 cm grosime şi 5-6 cm lungime, iar cei pentru curci şi gîşte, 2-2,8 cm grosime şi 6-8 cm lungime. Indoparea se face de 2-3 ori pe zi, mărindu-se treptat numărul cocoloşilor daţi la fiecare tain. In primele zile de îngrăşare, găinile trebuie să primească la un tain cîte 3-5 cocoloşi, curcile cîte 5-7 şi gîştele cîte 4-5, ajungîndu-se în ziua a 14-a la 15 cocoloşi pentru fiecare tain, după care numărul cocoloşilor se reduce treptat.

In timpul îndopării, pasărea trebuie ţinută de piciorul stîng al îngrijitorului, care stă pe un scaun mic. Picioarele păsării se prind între genunchii îngrijitorului; acesta-i deschide cu o mînă ciocul, iar cu cealaltă îi introduce spre gîtlej cocoloşii înmuiaţi în lapte smîntînit sau apă. Cocoloşul se împinge în gîtlej cu ajutorul degetului mijlociu după care se netezeşte gîtul de sus în jos, pentru a uşura alunecarea cocoloşului în guşă. După ce se dă ultimul cocoloş, se face un uşor masaj al gîtlejului.

In perioada îngrăşării forţate e bine ca păsările să fie adăpostite în cuşti închise, unde să primească apă la discreţie. Gîştelor li se poate da de 4-5 ori pe zi apă uşor sărată.

Prin îndoparea cu maşina, se reduce în mod simţitor numărul braţelor de muncă. Aceasta se face îndeosebi în întreprinderile zootehnice mari, unde se îngraşă în acelaşi timp un număr mare de păsări.

Nimic nu se face de la sine

De asigurarea seminţei de plante furajere trebuie să ne îngrijim de pe acum

In raionul Vida din regiunea Bucureşti, există un număr însemnat de animale, îndeosebi vaci de lapte, cărora trebuie să li se asigure cantităţi de furaje suficiente şi de bună calitate.

Raionul fiind situat într-o regiune de stepă şi avînd mici suprafeţe de păşuni naturale cu o slabă producţie, principala sursă de asigurare a bazei furajere o constituie plantele de nutreţ cultivate. Ar fi de aşteptat, deci, ca în cadrul raionului să existe o preocupare pentru producerea seminţelor de plante de nutreţ necesare. Aşa ar trebui să fie, dar, din nefericire, situaţia se prezintă altfel. Organele agricole de aici, cînd se apropie primăvara, se trezesc că n-au sămînţă pentru suprafeţele destinate plantelor de nutreţ şi fac iei de iei de intervenţii, pentru a li se trimite sămînţă de la „centru", văicărindu-se mereu că n-au alte posibilităţi pentru rezolvarea acestei probleme. Care sînt urmările? Planul de însămînţare a plantelor de nutreţ nu se realizează în întregime, lucrările de semănat se fac cu întîrziere, producţia la ha fiind astfel foarte slabă.

Pe ici, pe colo, în cuprinsul raionului au fost organizate loturi pentru producerea de seminţe de plante furajere, care, fiind cultivate după regulile agrotehnicii, au dat producţii bune. Aceasta dovedeşte că în condiţiile de sol şi climă ale raionului se pot produce seminţe de orice plantă furajeră. Anul acesta, de pildă, în comuna Crevedia, de pe 10 ha. de teren s-au obţinut 5.514 kg. de sămînţă de borceag, cantitate care depăşeşte cu mult prevederile planului.

De ce atunci în raionul Vida producerea seminţei plantelor de nutreţ rămîne o problemă nerezolvată? Pentru că organele de stat şi agricole nu-i dau atenţia cuvenită, pentru că, în virtutea obişnuinţei, ele aşteaptă cu mîinile la piept să primească sămînţa produsă în alte părţi, nevrînd să-şi mai bată capul cu aşa ceva. Prin asta se şi explică faptul că în fiecare an lucrările de însămînţare, îngrijire şi recoltare a culturilor furajere sînt făcute cu mare întîrziere şi la voia întîmplării.

In anul acesta, bunăoară, în raion s-a cultivat o suprafaţă de 40 ha. cu iarbă de Sudan pentru producerea de seminţe. Dar din cauză că semănatul culturii s-a făcut cu mare întîrziere de către S.M.T. Vida, plantele n-au mai răsărit şi astfel întreaga recoltă a fost compromisă. Desigur că această stare gravă de lucruri va fi trecută în cele din urmă pe seama cauzelor „obiective".

Nici în ce priveşte producerea seminţelor de alte plante furajere, cum sînt borceagul, dughia, lucerna etc., situaţia nu se prezintă mai bine. Fiind semănate tîrziu, culturile au răsărit neuniform, cu mari goluri iar pe alocuri, unde plantele s-au dezvoltat normal, din cauza neîngrijirii la vreme, ele au fost înăbuşite de buruieni. In asemenea condiţii, nu-i de loc de mirare de ce producţia de seminţe a fost foarte slabă. Bunăoară, în comuna Mereni, de pe cele 30 ha. care formează lotul semincer cultivate cu borceag s-au obţinut numai 2.340 kg. de seminţe. O recoltă şi mai slabă s-a realizat în comuna Vida. Aici, de pe cele 10 ha. cultivate cu borceag s-au scos 1.200 kg. de seminţe, cantitate ce reprezintă abia jumătate din sămînţa folosită la semănat.

In raionul Vida, anul acesta s-au oprit pentru sămînţă de lucernă mari suprafeţe de culturi. Numai că, din lipsa unei bune îngrijiri, o parte din plante au fost atacate de dăunători (gîndacii lucernei) şi distrusă, iar o altă parte a fost păscută de animale. In comuna Mereni, de pildă, vitele producătorilor Stelică Popa, Ilie Gheorghe Pădure, Marin Văduva, Ghiţă Bivolaru şi ale altora au păscut lucerna destinată pentru sămînţă de pe o suprafaţă de 35 ha. Aceasta a fost soarta culturilor de lucernă lăsate pentru sămînţă şi în alte comune din cuprinsul raionului. Năstase Iordache, tehnician cu baza furajeră, a adus la cunoştinţă comitetului executiv al sfatului popular raional toate aceste grave lipsuri, a propus şi unele măsuri, dar ce folos. El a spus, el a auzit. Nimeni n-a mişcat măcar un deget.

In momentul de faţă, în aproape toate comunele din raion, recoltatul plantelor furajere pentru sămînţă este pe terminate. Treieratul lor însă n-a început, decît pe ici, pe colo. Aceasta, pentru că cele două staţiuni de maşini şi tractoare din raion — Videle şi Anghelesti n-au adaptat nici pînă acum batozelor dispozitivele necesare pentru treieratul trifolienelor. Conducerea S.M.T.-ului Videle afirmă că treieratul plantelor furajere este o lucrare ce poate fi amînată pe toamnă. Părerea aceasta o au şi tovarăşii din serviciul regional S.M.T. Bucureşti, care nu cunosc măcar situaţia batozelor pe care S.M.T.-urile le vor adapta în vederea treieratului trifolienelor.

De aceeaşi neglijenţă faţă de problema producerii seminţelor de nutreţ dă dovadă şi serviciul bazei furajere din direcţia agricolă regională Bucureşti (şef de serviciu T. Budulucă).

Situaţia prezentîndu-se astfel, se impune ca în cel mai scurt timp să fie luate toate măsurile pentru ca măcar plantele de nutreţ existente să fie treierate în cele mai bune condiţii, pentru a nu se pierde nici un bob din sămînţa rezultată. Socotim că este timpul ca organele de stat şi agricole din raionul Vida şi din comunele respective să tragă serioase învăţăminte pentru viitor din lipsurile de pînă acum.

GH. ROŞU

Au început „semănatul" sau cum îngrijesc unele brigăzi de tractoare de la S.M.T. Teiu utilajul necesar în campania agricolă de toamnă

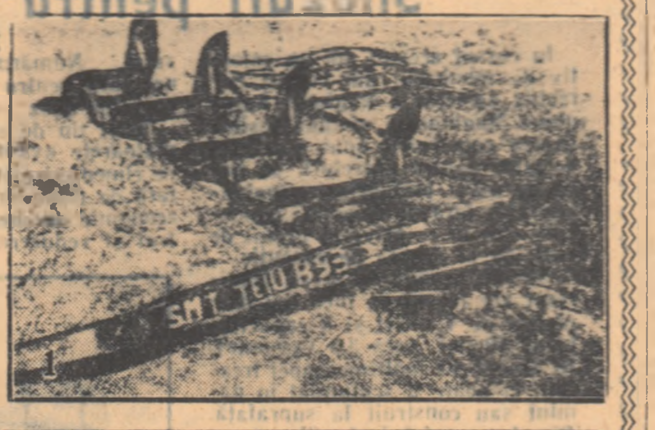

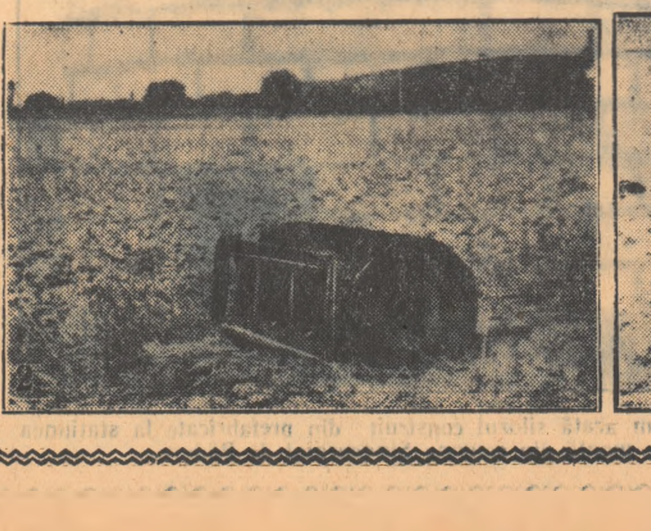

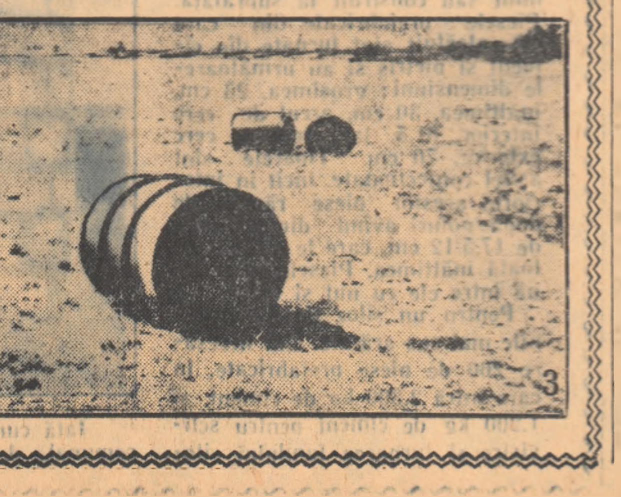

Membrii brigăzii a X-a de la S.M.T. Teiu, regiunea Piteşti, de sub conducerea lui Ion Duţă, au început „semănatul" pe ogoarele gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Leordeni.

Ce ziceţi? E prea devreme? Nicidecum. Insă în loc să înceapă într-adevăr însămînţările sau pregătirea terenului în vederea executării acestora, membrii brigăzii a X-a „seamănă" de-a lungul şi de-a latul cîmpului tot felul de piese de schimb, organe de maşini şi anexe de exploatare, aşa cum se poate vedea din clişeele de mai sus:

1) O ramă de 5 brazde de la un plug Ilie Pintilie. In fotografie se mai zăresc: o grapă cu colţi, un atelaj de grapă şi o bară prelungitoare.

2) O baterie de la un discuitor D.B. II sau D.B. III.

3) Brigada a lăsat în drumul ei şi trei butoaie pentru carburanţi.

Oare ce au de spus despre „isprăvile" brigăzii a X-a mecanicul şef, tov. ing. Ion Alexandrescu şi îndeosebi directorul staţiunii, tov. Petre Şarcan?

Buletin meteorologic

pentru zilele de 12, 13 şi 14 septembrie

Vremea va fi în general călduroasă cu cer mai mult senin. Spre sfîrşitul intervalului vor cădea ploi temporare în jumătatea de nord-vest a ţării. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperatura aerului se va menţine ridicată. Minimele vor oscila între 10 şi 20 grade, iar maximele între 22 şi 33 de grade. Solul se va menţine mai mult uscat în stratul arabil în jumătatea de sud a ţării, umed şi puţin umed în nordul ţării. Temperatura solului la ora 8 dimineaţa în stratul arabil va oscila între 15 şi 23 de grade.

CEC
LIBRET DE ECONOMII
SIGUR ŞI CU FOLOS PASTRAŢI ECONOMIILE LA CEC

Construcții ieftine, trainice și executate la vreme pentru gospodăriile colective

Experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe dovedește că ridicarea de construcții gospodărești ieftine și trainice constituie un mijloc puternic pentru dezvoltarea avutului obștesc și mai ales pentru dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească.

Aprovizionîndu-se din vreme cu materialele necesare, folosind pe scară largă materiale locale și munca personală a colectiviștilor, numeroase gospodării colective au reușit să execute la timp construcțiile planificate în acest an.

Dăm mai jos unele aspecte din munca de ridicare a construcțiilor în cîteva gospodării colective din raionul Mizil, regiunea Ploești.

Prin folosirea resurselor locale

In vederea asigurării unor cît mai bune condiții de adăpostire a animalelor, mașinilor și uneltelor agricole din proprietatea obștească, membrii gospodăriei colective din comuna Bădenii-Miluiți s-au străduit să ridice cît mai repede construcțiile gospodărești planificate. Folosind cu chibzuință creditele acordate de stat, materialele provenite din resurse locale, precum și mîna de lucru din gospodărie, ei au construit în acest an un graid cu o capacitate de 40 de vite mari, o remiză de 26 m lungime și 9 m lățime, unde vor adăposti mașinile, uneltele și căruțele, au făcut padocuri la maternitatea pentru scroafe. In curînd, ei vor începe construcția unui coteț cu o capacitate de 1.000 de păsări și a unui garaj pentru autocamionul gospodăriei.

Pentru ridicarea acestor construcții, gospodăria colectivă din Bădenii-Miluiți n-a fost ajutată mai mult decît alte gospodării colective din raion. Această unitate a primit — prin repartizare — aceeași cantitate de materiale pe care au primit-o și alte gospodării care aveau de executat un volum egal de construcții.

„Secretul" succeselor dobîndite de colectiva din Bădenii-Miluiți constă în faptul că ea n-a așteptat să-i vină totul de la „centru", ci a folosit pe scară largă diferite materiale de construcții existente pe plan local. De exemplu, văzînd că sosirea cantității de ciment ce le-a fost repartizat întîrzie, colectiviștii s-au dus la cariera din comuna Greceanca, care se găsește la 7 km de gospodărie, și au adus de acolo peste 20 m.c. de piatră, din care au făcut apoi fundația la graid. De la pîrîul Sărata, ei au transportat nisip pentru ridicarea construcțiilor. Spre a termina cît mai repede construcțiile începute, colectiviștii de aici n-au stat în loc cu lucrările pînă vor primi întreaga cantitate de material lemnos repartizată, ci, pe baza bonurilor de livrare a diferitelor produse agricole, și-au cumpărat prin comerțul de întîmpinare 14 m.c. de cherestea, 2,5 m.c. rigle, 3,5 m.c. manele, 100 bucăți de căpriori și 4.000 bucăți de țiglă.

Consiliul de conducere a găsit între colectiviști și oameni care au lucrat cu pricepere și îndemînare la ridicarea construcțiilor. Astfel, pe lîngă dulgherii Dumitru St. Radu și Ion Costache, la lucrările de construcții a fost folosit și Constantin Seicărescu, apicultorul gospodăriei. Lucrînd după normele stabilite de adunarea generală, Constantin Seicărescu a realizat în ultimele 3 luni peste 100 de zile-muncă numai la lucrările din sectorul construcții.

Printr-o bună organizare a muncii și avînd tot materialul la îndemînă, colectiviștii care lucrează la ridicarea construcțiilor, îndrumați de șeful de echipă Dumitru St. Radu, reușesc să-și depășească zilnic normele de muncă în procent de 30—40 la sută, dobîndind astfel un număr însemnat de zile-muncă.

Muncind în ritmul de pînă acum, colectiviștii din Bădenii-Miluiți vor reuși să termine și în acest an cu mult înainte de venirea iernii toate construcțiile pe care le au planificate, ceea ce va contribui la dezvoltarea avuției obștești și la creșterea bunăstării lor.

V. CAZACU

Ingrijorare pe deplin justificată

In urmă cu doi ani și mai bine, adunarea generală a membrilor gospodăriei colective „Drum nou" din satul Conduratu a hotărît să se construiască un pătul de porumb de care se simțea mare nevoie în gospodărie. Drept urmare, au fost procurate materialele necesare (5 m.c. de material lemnos, țiglă, piatră etc.), rămînînd doar să se fixeze data începerii lucrărilor de construcție. Se pare însă că ziua aceasta, mult așteptată, n-a sosit încă. Dînd dovadă de o delăsare cu totul nepermisă, consiliul de conducere al gospodăriei a amînat de la an la an construirea pătulului. Intre timp, materialele, aruncate la întîmplare prin curtea gospodăriei, s-au deteriorat în mare parte.

Pe drept cuvînt se-ntreabă cu îngrijorare colectiviștii din Conduratu: oare unde se va depozita recolta de porumb din acest an, dacă nici pînă acum nu s-a început construirea pătulului?

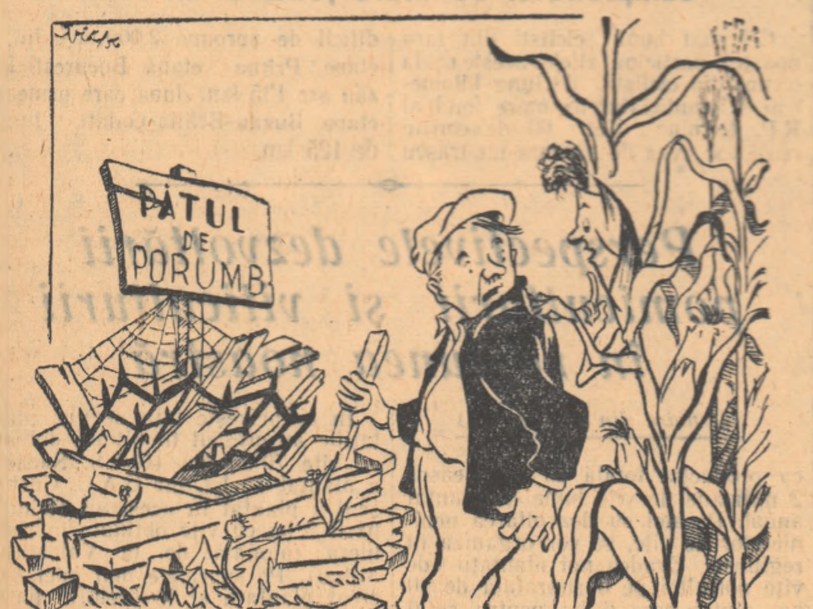

Știuletele de porumb către președinte: nene președinte, îndură-te și fă-ne mai degrabă pătulul, că vine iarna și-o să fie vai de mine și.. de tine.

La ce duce nepăsarea

„Omul chibzuit își face vara sanie și iarna car", spune o veche și înțeleaptă zicală populară. Așa și-au zis și colectiviștii din comuna Vadu Săpat, la începutul acestui an, cînd s-au apucat să întocmească planul de producție. Drept aceea, au chibzuit și cîntărit îndelung posibilitățile ce le au de a-și întări și dezvolta necontenit gospodăria obștească. „Ne mai trebuie încă un graid pentru vite", au zis unii. „Și un garaj pentru autocamionul pe care-l vom cumpăra anul acesta", au spus alții. „Remiza trebuie refăcută din temelii", au adăugat cîțiva colectiviști. „Și graidul și atelierul începute anul trecut trebuie să le terminăm", interveniră alții. „Banii trebuincioși nu ne lipsesc", și-au zis ei. „Cea mai mare parte o vom lua de la fondul de bază, iar restul îl vom împrumuta de la stat. Meșteri tîmplari, dulgheri și zidari avem destui printre noi, astfel că nu mai rămîne decît să ne îngrijim din vreme de aprovizionarea cu materiale".

Din păcate, angajamentele luate cu prilejul întocmirii planului de producție au rămas doar simple vorbe. In momentul de față, nici una din construcțiile planificate nu numai că n-a fost terminată, dar nici măcar începută (cu excepția graidului, căruia i s-a turnat fundația). Cauza? Nepăsarea. Atît din partea consiliului de conducere al gospodăriei, cît și — ce-i drept, în mai mică măsură — din partea organelor de îndrumare și a unităților furnizoare de materiale. Despre colectiviștii din Vadu Săpat se poate spune, în ce privește grija pentru ridicarea construcțiilor planificate, că au amînat mereu lucrul de azi pe mîine. O dată prinși de campaniile agricole, ei au uitat cu totul de ce și-au propus la începutul anului. Numai așa se explică faptul că, deși a primit încă din primele zile ale lunii martie repartiție pentru 8.000 de cărămizi de la fabrica din Bucov — care se află la distanță de numai 25 km — și pentru 40 m.c. de material lemnos de la S.E.I.L. Orașul Stalin, colectiva din Vadu Săpat a ridicat cărămida abia în ziua de 6 septembrie; cît privește materialul lemnos, acesta nu i-a fost livrat nici pînă azi, deoarece ea n-a trimis încă documentația necesară pentru încheierea contractului cu unitatea furnizoare.

Dacă consiliul de conducere al acestei unități nu s-a învrednicit să transporte materialele repartizate, cu atît mai puțin s-a preocupat de folosirea resurselor locale. Și asemenea posibilități există. Numai că ele rămîn nefolosite. Astfel, cu toate că piatra necesară construirii garajului se află la numai 14 km depărtare de gospodărie — la Tohan — iar nisipul și balastul la un sfert de kilometru, gospodăria n-a transportat încă aceste materiale pe șantier.

Pentru a ilustra nepăsarea organelor de resort față de ridicarea construcțiilor la G.A.C. din Vadu Săpat, vom da un singur exemplu. In luna august, la direcția agricolă regională Ploești sosește de la Ministerul Agriculturii o adresă prin care se făcea cunoscut că gospodăria din Vadu Săpat are repartiție pentru 20 m.c. de cherestea, 20 m.c. bile și 20 m.c. manele de la S.E.I.L. Orașul Stalin. Adresa rămîne însă rătăcită într-un sertar de birou pînă la 13 august, cînd este trimisă urgent la secția agricolă a raionului Mizil și de aci la gospodăria agricolă colectivă. Să fie acesta stilul de lucru obișnuit al tovarășilor din direcția agricolă regională? Se pare că da. Fiindcă la 14 august, după ce delegatul gospodăriei colective plecase la Orașul Stalin, direcția agricolă anulează prima repartiție și elaborează alta, în care prevede cantități de materiale mai mici. Această mică „încurcătură", de care vinovați nu sînt decît tovarășii de la direcție (respectiv tov. I. Badea, tehnicianul constructor), a costat mult gospodăria colectivă din Vadu Săpat.

Tărăgănind începerea lucrărilor de azi pe mîine (o mare parte din lucrări, cum sînt ziditul și construcția remizei, ar fi putut fi terminate pînă acum), colectiviștii din Vadu Săpat vor ajunge în aceeași situație ca și anul trecut, cînd i-a apucat iarna cu o serie de construcții neterminate.

Ce trebuie făcut acum pentru a evita o asemenea situație nedorită? Să se folosească la maximum timpul prielnic, brațele de muncă disponibile, să se procure de urgență toate materialele, pentru ca pînă la venirea iernii construcțiile planificate să fie terminate complet.

N. IANCU

O comisie numai pe... hîrtie

In vederea lichidării lipsurilor în amplasarea construcțiilor din gospodăriile agricole colective, Consiliul de Miniștri a elaborat o circulară cu nr. 650 din iulie 1955, în baza căreia în fiecare raion trebuie să se formeze cîte o comisie raională pentru amplasarea construcțiilor. O asemenea comisie s-a organizat și în raionul Mizil. Din ea fac parte vicepreședintele sfatului popular raional, tov. Ilie Moraru, inginerul șef al secției agricole, tov. Ion Dobre, activiști ai sfatului popular și tehnicieni agricoli. In ce privește însă activitatea acestei comisii, se poate spune — folosind expresia marelui nostru scriitor I. L. Caragiale — „că este sublimă, dar lipsește cu desăvîrșire".

Comisia raională nu s-a deplasat la nici una din gospodăriile colective care aveau planificat să ridice în cursul acestui an diferite construcții gospodărești, pentru a stabili amplasamentul fiecărei clădiri. Lucrările de amplasare sînt lăsate numai pe seama lui Ștefan Frusinoiu, tehnician constructor al secției agricole raionale. Din această cauză, într-o serie de unități amplasarea construcțiilor s-a făcut defectuos. Așa, de pildă, în gospodăria colectivă din satul Coltăneni s-a amplasat un coteț de păsări cu fața înspre bătaia vîntului dominant, fapt care nu poate decît să dăuneze bunei adăpostiri a păsărilor. De asemenea, nefiind sprijiniți în amplasarea casei de cultură, colectiviștii din G.A.C. Baba Ana au turnat o parte din fundație greșit. In cele din urmă, ei au fost nevoiți să refacă lucrarea, irosindu-se astfel o mare cantitate de muncă și fonduri bănești.

Membrii gospodăriilor colective din raionul Mizil nu au nevoie de o comisie care să existe doar pe hîrtie, ci de una care să-i sprijine puternic în munca de ridicare a construcțiilor gospodărești atît de necesare. Iată de ce se cere comitetului executiv al sfatului popular raional să ia grabnic măsuri concrete și eficace pentru activizarea comisiei raionale pentru amplasarea construcțiilor agricole, ajutînd-o astfel să-și îndeplinească misiunea încredințată.

C. VASIA

Concluzii

Din cele arătate mai sus, reiese că în raionul Mizil lucrările de ridicare a construcțiilor planificate în G.A.C.-uri sînt mult rămase în urmă.

Intr-adevăr, pînă la 31 august, din cele 24 de construcții propuse a se ridica în acest an, numai una singură — o remiză — era terminată, patru din ele se aflau în stadiul de finisare, două la șarpantă, două cu fundația turnată, iar restul de 15, nici măcar începute.

Principalele cauze ale acestei rămîneri în urmă în realizarea planului de construcții sînt:

1. — Organele de îndrumare a gospodăriilor colective s-au preocupat exclusiv de executarea lucrărilor din campaniile agricole, neglijînd aproape cu totul problema ridicării construcțiilor gospodărești. Ele nu s-au îngrijit de aprovizionarea din timp a gospodăriilor cu materiale necesare din fondul centralizat al statului și nici nu le-au îndrumat să folosească pe scară largă materialele locale de construcție. Nu au îndrumat și controlat efectiv pe teren ritmul și calitatea lucrărilor de construcție, n-au ajutat practic conducerile unităților agricole în vederea rezolvării operative a tuturor problemelor privind organizarea muncii pe șantier, transportul materialelor, asigurarea brațelor de lucru.

2. — Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective au așteptat să primească toate materialele necesare ridicării construcțiilor de la „centru", fără a-și îndrepta atenția și eforturile spre descoperirea și valorificarea bogatelor resurse locale.

Unele gospodării colective au dat dovadă de multă neglijență și nepăsare, tărăgănind fără nici o justificare ridicarea materialelor ce le-au fost repartizate.

Față de situația existentă se pune întrebarea: pot gospodăriile colective să-și termine pînă la sosirea iernii construcțiile planificate pe anul în curs? Avînd în vedere posibilitățile existente, se poate spune că da. Totul depinde de sprijinul pe care organele de stat și agricole îl vor da unităților în cauză, de aprovizionarea urgentă cu materiale a șantierelor, de buna organizare a muncii, de participarea activă a colectiviștilor la lucrările de construcție.

Organele de stat și agricole trebuie să îndrume gospodăriile colective spre:

— Folosirea pe scară cît mai largă a materialelor locale de construcție (nisip, piatră, material lemnos etc.).

— Organizarea muncilor agricole de toamnă în așa fel, încît o parte din forța de muncă și mijloacele de lucru ale gospodăriilor colective să fie folosite exclusiv la ridicarea construcțiilor.

Imagini din raionul Mediaș

Prin muncă unită — venituri tot mai mari

In ciuda timpului neprielnic din acest an, membrii întovărășirii agricole din comuna Agîrbiciu au cules recolte medii la ha cu mult mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Așa, bunăoară, la cartofi, ei au realizat o producție de peste 20.000 kg la ha, iar la grîu, de aproape 2.000 kg la ha. Recoltele acestea se datoresc faptului că întovărășiții din Agîrbiciu, învățînd din experiența întovărășirilor fruntașe, și-au îmbunătățit simțitor formele de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor. Ei execută acum toate lucrările agricole în comun, iar recolta o împart atît după munca depusă, cît și după suprafața cultivată cu planta respectivă de fiecare întovărășire.

1. — Intovărășitul Ion Chisăliță primește cantitatea de 2.019 kg de grîu ce i s-a cuvenit după achitarea cotelor, plata S.M.T.-ului și reținerea semînței pentru suprafața de 1.10 ha cultivată cu grîu în întovărășire, cît și pentru munca depusă în plus în folosul altor întovărășiți.

2. Si întovărășiții din comuna Curci execută toate lucrările în comun. Ei au în proprietate comună o însemnată suprafață de teren ocupată de fînețe naturale. Iată-i în fotografie, lucrînd laolaltă la strînsul fînului.

3. — Membrii întovărășirii recoltînd cartofi.

Prima cooperativă agricolă de producție cu rentă din regiunea Craiova

Cu multă însuflețire au primit țăranii muncitori din comuna Cirna, raionul Gura Jiului, rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. Intr-o ședință deschisă a organizației de bază, la care au luat parte și țărani muncitori nemembri de partid, rezoluția a fost studiată și dezbătută în mod temeinic, insistîndu-se îndeosebi asupra acelor părți în care se vorbește despre înființarea cooperativelor agricole de producție. Acest lucru a trezit în rîndul a numeroși țărani muncitori din comună un viu interes.

Ajutați de către organele de partid și de stat de la raion și regiune, comuniștii, printre care Gheorghe Georgescu, Ștefan Moraru, Ioan Boța și alții, au început să desfășoare o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale și al membrilor celor două întovărășiri agricole din comună. Intr-o adunare cu întovărășiții și cu unii țărani muncitori din sectorul individual, s-a arătat acestora că în cooperativa agricolă de producție repartiția producției și a veniturilor se face ținîndu-se seama de munca depusă și de suprafața de pămînt adusă de fiecare familie. Celor prezenți li s-a mai explicat că inventarul viu și mort cu care membrii vin în gospodărie se evaluează, o parte din el constituind participarea obligatorie a membrilor la fondul de bază, restul urmînd a fi răscumpărat de cooperativă în termen de cel mult 6 ani.

La scurt timp, mulți întovărășiți și țărani muncitori au și făcut cereri de înscriere.

La o ședință, comitetul de inițiativă a constatat că țărani muncitori ca Haralambie Popescu, Ștefan Papură, Ispas Cașmir, Vasile Iordache și alții s-au înscris în cooperativa de producție numai cu o parte din suprafața de teren. Membrii comitetului de inițiativă au mers acasă la aceștia și au stat pe îndelete de vorbă cu ei, explicîndu-le că dacă se înscriu cu tot terenul, ei nu vor avea decît de cîștigat.

Muncind în felul acesta, comuniștii și agitatorii din Cirna au reușit ca în timp de o lună de zile să convingă un număr de 36 de familii să intre cu tot pămîntul care-l dețin în cooperativa agricolă de producție.

Pentru ca perioada însămînțărilor de toamnă să nu-i depășească, cei din Cirna au hotărît să inaugureze cooperativa lor de producție în ziua de 2 septembrie a.c. La acest eveniment de mare însemnătate au venit și oaspeți din satele vecine, precum și tovarăși de la regiune și raion.

In cooperativa agricolă de producție din Cirna, care a primit numele de „Cîmpia Dunării", au intrat 36 de familii, cu o suprafață de 117 hectare de teren și cu un inventar de muncă compus din 16 cai, 6 bovine, 16 căruțe, 10 pluguri și două grape. Ca președinte al cooperativei agricole a fost ales tov. Marin Ruiu. Cu prilejul inaugurării cooperativei lor, membrii cooperatori au votat cu toții proiectul de statut, în care s-a stabilit o contribuție obligatorie de 600 lei la ha, care provine din evaluarea inventarului viu și mort cu care intră în cooperativă fiecare membru. Pentru ducerea la îndeplinire a acestei hotărîri a fost aleasă o comisie de evaluare a inventarului; această comisie și-a și început activitatea. De exemplu, tov. Ion Nină, care a intrat în cooperativă cu 2,75 ha de teren, trebuie să dea o contribuție obligatorie de 1.650 lei; el a adus în cooperativă și 2 cai și o căruță.

Adunarea generală a cooperatorilor a hotărît ca 75 la sută din producție să se împartă după muncă, iar 25 la sută, după pămînt.

A doua zi după inaugurarea cooperativei lor, membrii cooperatori au și început munca. Ei au luat măsuri pentru asigurarea fondului de semințe necesar pentru însămînțările de toamnă. Astfel, pînă în prezent au strîns de la fiecare cooperator, în raport cu suprafața de teren ce o are, 4.300 kg de grîu, pe care-l vor schimba cu sămînță de calitate de la baza de recepție.

I. H. Popescu
corespondent

Perspectivele dezvoltării pomiculturii și viticulturii în regiunea noastră

Condițiile naturale pedo-climatice sînt în regiunea Oradea deosebit de prielnice dezvoltării pomiculturii și viticulturii. Deși între posibilitățile naturale existente și starea actuală a plantațiilor din regiune este încă un mare decalaj, cele cîteva centre pomicole și viticole destul de însemnate, cum sînt Sărmășagul, Șimleul Silvaniei, Valea lui Mihai, Diosigul, Oșorheiul, Lugașul, Budureasa, Criștiorul, Sebeșul, Gurahonțul și altele, formate cu încetul, de-a lungul deceniilor, dovedesc cu prisosință acest lucru, chiar dacă plantațiile respective nu sînt totdeauna — nici din punct de vedere al producției, nici din punct de vedere al calității — la nivelul posibilităților.

Din cercetările făcute pe teren, cu ocazia întocmirii lucrărilor de raionare a viticulturii și pomiculturii, s-a putut trage concluzia că viile și mai ales pomii, datorită solului, reliefului și climei, dau bune rezultate pretutindeni în cuprinsul regiunii Oradea. In zona dealurilor, începînd de la cota 200 pînă sus, către înălțimile montane, găsesc condiții foarte bune părul și mai ales mărul, dintre speciile de pomi cu semințe, iar dintre sîmburoase, cireșul, prunul și uneori vișinul. Sub 200 m, jos la cîmpie, în zona a VII-a pomicolă, merg bine merii și perii — soiuri de vară — apoi vișinii, caișii, nucii, gutuii. Prunii se prezintă admirabil peste tot, la cîmpie, ca și pe dealuri.

In concluzie, din lucrările de raionare a reieșit că, în regiunea noastră, pe lîngă patrimoniul pomicol existent se mai pot planta încă 7.735.000 de pomi, fără a se răpi nici o palmă de pămînt culturilor cerealiere. Aceasta, prin plantarea — pînă în 1965 — a încă 8.000 ha în masiv, în zona dealurilor, unde culturile cerealelor nu pot pătrunde, prin plantațiile ce se vor face în curțile și grădinile familiale, curți și grădini a căror capacitate depășește 2,2 milioane de pomi, prin plantațiile ce se vor crea pe nisipările și alte terenuri supuse ameliorațiilor agrosilvice, ca și în zona căilor de circulație — zona fructiferă — unde vor fi puși în producție cca 700.000 de pomi. Pe a treia parte din suprafața pășunilor, se pot de asemenea planta 2,5 milioane de pomi și anume nuci. In vederea dezvoltării creșterii viermilor de mătase, se vor planta în cuprinsul regiunii Oradea și circa 300.000 de duzi.

Prin plantarea acestor aproape 8 milioane de pomi, se vor reface complet plantațiile existente și vor apare noi centre pomicole importante, ca Pișcolt, Curtuișeni, Șimian, Ineu, Salonta, Beiuș, Stei, Voivozi, Chieșd și altele.

De fapt, lucrările de refacere a plantațiilor pomi-viticole în regiunea Oradea au început mai demult, din 1948. Acțiunea a mers însă greoi și a dat rezultate limitate. Din analiza cauzelor care au frînat-o, a reieșit că greutățile cele mai mari veneau, pe de o parte, din lipsa unor pepiniere locale producătoare de material săditor, iar pe de altă parte, din faptul că nu exista un plan de perspectivă definitivat, care să canalizeze eforturile tuturor sectoarelor de muncă chemate să conlucreze pe acest tărîm.

In 1948, în regiunea Oradea nu exista nici o pepinieră, cu excepția cîtorva așa-zise pepiniere clandestine, unde se produceau anual cîteva sute de pomi de o calitate sub orice critică. Cînd a pornit acțiunea de refacere și dezvoltare a patrimoniului pomicol, s-au adus pomi de la distanțe foarte mari — Turda, Cenad, Timișoara, Istrița, Pitești și altele. Cum era și firesc, aduși din regiuni cu condiții de climă și sol cu totul diferite, unii pomi nu s-au prins de loc, alții au pierit în al doilea sau al treilea an. Pomii aduși de la cîmpie și plantați pe podzolurile de la Criștior, Budureasa și altele nu și-au revenit nici după 6-7 ani. Adaptarea biologică nu a avut încă loc. Nu mai vorbim despre greutățile de transport, de cheltuielile mari implicate de acesta, ca și de alte multe piedici mai mărunte, care trebuiau învinse.

Producerea pe plan local a materialului pomicol săditor se impunea deci ca o necesitate de prim ordin. Drept urmare, în 1950 au luat ființă în regiunea Oradea primele pepiniere locale producătoare de material săditor pomi-viticol. Din lipsa unui plan de perspectivă, însă, ele s-au organizat dispersat și pe suprafețe mici — pepiniere fărîmițate — care n-au putut da rezultatele așteptate. O dată cu publicarea documentelor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 și mai ales o dată cu apariția Directivelor Congresului al II-lea al partidului, s-au clarificat obiectivele pomiculturii și viticulturii pe țară și implicit și în regiunea Oradea. De atunci, s-a pus un accent deosebit pe producerea unui material săditor local în cantități suficiente și de calitate superioară.

Pepinierele create pînă atunci au fost reorganizate, lichidîndu-se treptat cele mici, necorespunzătoare și lărgindu-se cele de la Șimleu, Sîntandrei și Criștior. S-au înființat în același timp alte pepiniere, pe suprafețe mai mari la Diosig, Valea lui Mihai și Sîntana, iar în curs de organizare este pepiniera Gurahonț, al cărei obiectiv este, ca și al celei de la Criștior, producerea de material săditor pentru plantațiile de pe podzolul din tot cuprinsul zonei a II-a pomicole. In afară de pepinierele amintite, care fac parte din rețeaua sfaturilor populare, în regiunea Oradea, se află în producție și pepiniera G.A.S. Oradea, cuprinzînd în total o suprafață de peste 100 ha pentru producerea de puieți portaltoi, cîmpuri de formare, parcele pentru dendrologie și asolamente.

Toate pepinierele sînt încadrate cu maiștrii pomicoli, formarea de cadre cu o înaltă calificare în acest domeniu continuînd a fi o problemă centrală pentru noi. Prin încadrarea lor cu maiștri, activitatea pepinierelor a sporit simțitor. Astfel, s-au putut achiziționa și însămînța în termen cantități însemnate de sîmburi și semințe pomicole, fără de care nu se pot asigura puieții portaltoi necesari construirii cîmpului I din școala de pomi. De asemenea, s-au putut executa la timp și în bune condiții stratificarea semințelor pomicole, semănarea acestora, plantările pe cîmpuri în școala de pomi, împrejmuiri, construirea de adăposturi, camere de gazare, remize etc., la toate pepinierele existente în regiune.

Fondurile alocate acestor acțiuni au crescut an de an, fiind în 1956 de peste trei ori mai mari decît în 1950. In 1957, volumul lor va crește cu încă aproape 50 la sută față de anul în curs.

O dată cu volumul investițiilor și cu numărul de cadre calificate, a crescut și capacitatea de producție a pepinierelor. Este suficient să arătăm că, în momentul de față, tot materialul săditor necesar se produce în regiune, aproape de locurile de plantare. Ba ceva mai mult, s-au putut livra cantități însemnate de material săditor și altor regiuni.

Față de prevederile planului actual de dezvoltare a pomiculturii și de perspectivele pe care acesta le deschide, apare însă evidentă necesitatea lărgirii pepinierelor. Numai pentru școli de puieți portaltoi și de pomi cîmpul I, II și III, pepinierele vor trebui să cuprindă 222 ha. In total, pentru a se putea asigura asolamentul și rotația necesară, suprafața afectată pepinierelor pomiviticole din regiunea Oradea va trebui să ajungă la aproape 900 ha. Incă din anul acesta, pepiniera de la Șimleu Silvaniei își va mări suprafața, de la 14 ha, la 30 ha; cea de la Diosig, de la 8, la 16 ha, etc. Pepiniera Sîntandrei, avînd condiții speciale, este destinată să producă numai material săditor, puieți portaltoi, care va fi distribuit celorlalte pepiniere din regiune. Anul acesta, pepiniera Sîntandrei produce circa 130.000 de puieți, iar în anii următori va produce cîte 5-6.000.000 de puieți; materialul acesta, împreună cu cel pe care îl vor mai produce și celelalte pepiniere raionale, va rezolva în următorii 2 ani una dintre cele mai acute probleme ale pepinierelor din regiunea Oradea.

Paralel cu dezvoltarea pepinierelor pomicole, se organizează și pepiniere viticole — una la Diosig și alta la Valea lui Mihai — care vor produce, prima, vițe altoite pe Riparia Portalis, iar a doua, vițe indigene pe rădăcini proprii pentru nisipările din nord-vestul regiunii, în suprafață de peste 10.000 ha. In proiect mai este organizarea unei pepiniere de vițe și la Șimleu Silvaniei. In afară de aceste pepiniere viticole aparținînd sfaturilor populare, în regiunea Oradea au luat ființă 2 asociații viticole simple — una la Diosig, raionul Săcueni, și alta la Tîrnova, raionul Ineu. De asemenea, anul acesta s-a organizat o pepinieră de vițe altoite și la G.A.C. Diosig. In total, în regiunea noastră s-au altoit anul acesta peste 1,5 milioane de vițe din soiurile nobile raionate — Chasselas, Riesling, Fetească, Muscat Otonel și altele, iar pentru vițe indigene se află, puși în nisip la Valea lui Mihai, 180.000 de butași de vițe din soiurile Chasselas, Fetească, Riesling și Erdey.

Planul de perspectivă pentru refacerea și dezvoltarea viticulturii în regiunea Oradea prevede producerea și plantarea unui număr de 22 milioane de vițe din soiuri nobile. Față de prevederile acestui plan, suprafața pepinierelor de vițe trebuie să însumeze 25 ha, pentru

(Continuare în pag. a 4-a)

Din experienţa agriculturii sovietice

Urmînd directivele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., colectivele sovhozurilor şi membrii colhozurilor din Uniunea Sovietică depun toate eforturile pentru creşterea rentabilităţii ramurilor de producţie agricolă prin scăderea cheltuielilor de muncă la fiecare chintal de produse vegetale şi animale.

Publicăm mai jos rezumatul unui articol apărut în ziarul sovietic „Selskoie Hozeaistvo" nr. 1871 7.527, semnat de S. Bondarenko, directorul sovhozului „Maslovski" din regiunea Voronej, articol care relatează experienţa acestui sovhoz, specializat în creşterea porcilor, în privinţa reducerii cheltuielilor de muncă.

Reducerea cheltuielilor de muncă la ferma de creştere a porcilor

Experienţa sovhozului „Maslovski" (Rezumat)

Sovhozul „Maslovski" din regiunea Voronej, specializat în creşterea porcilor, are în plan să livreze statului, în 1956, 16.200 chintale de carne, îndeosebi carne de porc. Pentru a putea realiza această sarcină, sovhozul trebuie să obţină în cursul acestui an 270 chintale de carne la fiecare 100 hectare de teren agricol.

Mecanizarea unor procese de muncă şi aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate au creat condiţii favorabile sovhozului atît pentru creşterea producţiei animale, cît şi pentru reducerea preţului de cost al produselor animale. Colectivul acestui sovhoz foloseşte metode ştiinţifice în alimentarea animalelor date spre îngrăşare, a introdus pe scară largă adăpători şi troace automate, foloseşte păstori electrici (garduri electrice care asigură folosirea raţională a păşunelor), conveierul verde etc.

O metodă importantă folosită în acest sovhoz pentru reducerea cheltuielilor de muncă şi de fonduri băneşti este furajarea raţională a efectivului de animale. In privinţa aceasta, în sovhozul „Maslovski" s-au introdus, din luna mai 1956, schimbări importante. Pînă în mai 1956, tineretul porcin era hrănit numai cu furaje opărite. Prepararea acestor furaje, distribuirea lor în adăposturi, precum şi curăţirea troacelor necesitau mult timp de lucru. Din luna mai însă, la tineretul porcin între 4—6 luni, s-a introdus alimentarea cu furaje uscate, aşezate în troace automatizate. Rezultatele obţinute prin acest nou fel de alimentaţie au fost dintre cele mai bune. In luna aprilie, de exemplu, cînd erau hrăniţi cu furaje opărite, purceii între 4—6 luni, cu o greutate medie de 66 kg, au dat un spor zilnic de 321 gr fiecare. In luna mai, aceiaşi purcei, cu o greutate iniţială de 80 kg, au dat fiecare un spor mediu zilnic de 477 gr. Totodată, s-a obţinut şi economii însemnate de furaje. Dacă în luna aprilie, pentru un spor de 1 kg. greutate vie s-au cheltuit 7 unităţi nutritive, din care 5,7 unităţi în furaje concentrate, în luna mai s-au cheltuit numai 5,4 unităţi nutritive, din care 5,1 unităţi în furaje concentrate.

Insemnate realizări s-au obţinut prin hrănirea purceilor din troace automate, care au fost aşezate în despărţiturile între adăposturi (boxe). Munca pentru pregătirea furajelor a putut fi complet reorganizată. Nutreţurile combinate sînt de-acum pregătite în secţia pentru prepararea furajelor, iar troacele automate sînt umplute cu nutreţuri o singură dată pentru cîteva zile. Astfel, pregătirea nutreţurilor cere cheltuieli de muncă cu mult mai puţine. De acum, prin introducerea troacelor automate şi reorganizarea muncii de preparare a nutreţului, pentru un chintal de spor în greutate la porcine se cheltuiesc numai 1,85 z—o, faţă de 4 z—o cheltuite pînă în luna mai.

Datorită reorganizării muncii şi mecanizării unor procese de muncă, acum sînt necesare cu mult mai puţine braţe de muncă pentru alimentarea şi îngrijirea porcilor. In luna aprilie a.c., cînd porcii erau alimentaţi cu furaje opărite şi nu cu ajutorul troacelor automate, un lot de 300—400 tineret porcin era deservit de 4 îngrijitori. Din luna mai, 500—600 de porci sînt îngrijiţi numai de un singur îngrijitor şi primesc hrana în 2 troace automate.

In urma mecanizării principalelor lucrări pentru pregătirea şi distribuirea furajelor, s-a putut trece la modificarea normelor de muncă, iar salariul fiecărui lucrător a crescut cu 30—50 de procente. S-a obţinut o considerabilă economie de furaje şi o reducere a cheltuielilor pentru forţa de muncă. Astfel, cheltuielile directe pentru obţinerea unui chintal de spor în greutate la porci au scăzut în luna iulie la 264 de ruble şi 60 de copeici, faţă de 379 ruble şi 20 de copeici în luna aprilie.

Prin mutarea efectivului porcin în taberele de vară, s-au putut lua noi măsuri pentru economisirea forţei de muncă. Aceasta s-a putut realiza datorită aşezării raţionale a taberelor pentru tineretul porcin, şi anume pe o singură linie şi cu distanţe mici între tabere. Fiecare tabără e formată dintr-un sopron, împrejmuit fie de un gard permanent, fie de un gard de sîrmă prin care trece curentul electric. In tabere au fost instalate troace automate pentru furajele uscate, troace pentru furaje verzi şi adăpătoare automate. S-a observat că în urma aşezării raţionale a taberelor patru din aceste tabere, cu un efectiv de 2.400 capete tineret porcin, pot fi deservite de un singur îngrijitor.

In practica sovhozului, patru tabere de vară sînt de-acum deservite de un îngrijitor de porci din primul schimb (îngrijitor şef de porci), îngrijitorul de porci din schimbul II, paznicul de noapte şi doi căruţaşi pentru transportul furajelor. Datorită introducerii acestui sistem, cheltuielile de muncă pentru un chintal de spor în greutate au scăzut pînă la 0,54 z—o, adică 4,3 ore.

Incă din anul 1955, majoritatea scroafelor din sovhoz, 860 din totalul de 1.210, a fost dată la montă numai pentru o singură fătare şi numai 350 de scroafe au fost scroafe de prăsilă (adică pentru două fătări). Anul acesta, numărul scroafelor date pentru o singură fătare depăşeşte de 3 ori numărul scroafelor de prăsilă. Această metodă s-a dovedit deosebit de economicoasă, ea avînd ca urmare scăderea cheltuielilor directe pentru sporul în greutate la scroafe şi purcei. Este adevărat că de la o scroafă dată pentru o singură fătare se obţin în medie numai 8—9 purcei. In schimb, aceste scroafe se îngraşă cu mult mai repede şi cu cheltuieli de furaje cu mult mai mici decît scroafele care fată de două ori pe an. Hrănirea scroafelor date pentru o singură fătare este cu mult mai ieftină decît a scroafelor pentru prăsilă. In acest scop, s-au elaborat noi metode, pentru a se evita pierderea greutăţii, în perioada de alăptare, la scroafele date pentru o singură fătare. Pentru a evita ca aceste scroafe să piardă în această perioadă 30—35 kg din greutatea vie, atunci cînd purceii au atins vîrsta de o lună, s-a trecut la hrănirea abundentă a scroafelor cu furaje uscate în troace automate, cu raţii de masă verde din belşug şi cantităţi suficiente de apă din adăpătoarele automate. Cu ajutorul acestei noi metode de alimentare, sporul mediu zilnic al scroafelor a crescut de la 329 gr la 468 gr, iar al purceilor acestor scroafe de la 164 gr la 186 gr.

Aplicîndu-se în măsură tot mai mare trecerea scroafelor la o singură fătare, s-a calculat că purceii de la aceste scroafe au un preţ de cost cu 20—30 la sută mai mic decît cei obţinuţi de la scroafele de prăsilă.

Aplicînd pe scară largă noile metode de întreţinere şi îngrăşare a porcilor, colectivul acestui sovhoz a redus în luna iunie cheltuielile de muncă pentru un chintal de carne la 8 ore, faţă de 38 ore, cîte se cheltuiau în medie lunar în anul 1955. Cheltuielile directe pentru un chintal de carne de porc au scăzut astfel cu 222 de ruble în comparaţie cu anul trecut.

ŞTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

● Anul acesta, Uniunea Sovietică va vinde Egiptului 200.000 tone de grîu. In schimb U.R.S.S. va importa din Egipt mari cantităţi de bumbac, orez şi alte produse. Ziarele din Egipt arată că datorită acestor livrări de grîu, necesităţile Egiptului vor fi asigurate pînă la noua recoltă. De asemenea, Egiptul va putea să desfacă în condiţii favorabile mari cantităţi de bumbac — principalul produs egiptean pentru export.

● Ziarele din Moscova relatează despre succesele obţinute de sovhozurile şi colhozurile din ţinutul Krasnodar (Cuban) care, organizîndu-şi în mod temeinic recoltarea grînelor, şi-au îndeplinit înainte de termen planul de colectări. Inainte de termen şi-au îndeplinit planul de colectări şi oamenii muncii de pe ogoarele R.S.S. Kirghize şi a regiunii Kaliningrad.

● In satele din R. P. Chineză, brigăzile de şoc ale tineretului depun o rodnică activitate. Numai în provinciile Şandun şi Honan, tinerii au săpat aproximativ 2.750.000 de fîntîni necesare pentru irigarea cîmpurilor cultivate cu orez şi alte culturi.

● In R. P. Albania, continuă lucrările celui de al III-lea Congres al cooperativelor agricole de producţie. In ordinea de zi a Congresului figurează şi raportul cu privire la unele modificări aduse statutului cooperativelor agricole de producţie.

● 3.500 de muncitori agricoli din regiunea Cremona (Italia) au fost înştiinţaţi de moşierii-patroni că li se vor desface contractele de muncă şi vor rămîne şomeri. In felul acesta, moşierii caută să se răzbune pe muncitorii agricoli care au luptat în cursul ultimelor luni pentru drepturile lor, pentru mărirea salariilor şi condiţii mai bune de lucru.

Actualităţi din agricultura Republicii Cehoslovace

O staţiune modernă de incubaţie

La Uhrineves (localitate aşezată în apropierea oraşului Praga), se află o mare staţiune de incubaţie, înzestrată cu aparatele cele mai moderne. Sub îngrijirea pilduitoare a unui colectiv de 6 persoane, condus de ing. Stanislav Tucek, la staţiunea de incubaţie din Uhrineves se nasc săptămînal 10.000 pui de găină din rasele Leghorn albe, Wyandot, Rodhe Island etc.

In fotografii: 1) apar primii pui născuţi în această zi în staţiunea de incubaţie.

2) Ingrijitoarea Maria Matysova mută puii noi născuţi în cutii, de unde peste cîteva ore vor ajunge în aşa numitele baterii.

Puii îşi petrec prima săptămînă a vieţii lor în bateriile încălzite electric.

3) Din baterii puii se pun din nou în cutii; ei vor fi trimişi diferitelor cooperative agricole de producţie şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres).—TASS transmite Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S cu privire la schimbarea denumirii Premiilor Internaţionale Stalin în Premii Internaţionale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare".

1. Ţinîndu-se seama de dorinţa Comitetului pentru decernarea Premiilor internaţionale Stalin de a se schimba denumirea Premiilor Internaţionale Stalin în Premii internaţionale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare".

2. Să se stabilească că persoanele distinse cu Premiul Internaţional Lenin primesc:

a) Diploma de laureat al Premiului internaţional Lenin;

b) medalia de aur cu efigia lui V. I. Lenin;

c) un premiu în bani în sumă de 100.000 de ruble.

3. Să se extindă paragrafele (a) şi (b) din punctul 2 al prezentului decret şi asupra persoanelor care au primit Premiul Internaţional „Pentru întărirea păcii între popoare" în perioada 1950—1955.

4. Să se stabilească că Premiile internaţionale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare" se conferă anual în număr de zece de către Comitetul pentru decernarea Premiilor internaţionale Lenin.

5. Procedura propunerii candidaţilor pentru Premiile internaţionale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare" şi condiţiile decernării acestor premii vor fi elaborate şi publicate de către Comitetul pentru decernarea Premiilor internaţionale Lenin.

preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROŞILOV
secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
A. GORKIN
Moscova, Kremlin, 6 septembrie 1955.

„Ajutor reciproc" în vederea înăbuşirii luptei pentru independenţa popoarelor

După cel de al doilea război mondial, lupta pentru independenţă şi libertate a popoarelor din ţările coloniale a luat un puternic avînt. India, Indonezia, Egiptul, Sudanul, Tunisul, Marocul, Ceylon şi alte ţări din Africa şi Asia, pînă mai ieri exploatate şi asuprite de colonialiştii englezi, francezi, olandezi etc. au devenit state independente şi egale în drepturi. In apărarea suveranităţii sale, guvernul egiptean a luat în stăpînire Canalul de Suez, această importantă arteră navală care străbate teritoriul ţării.

Agenţiile şi organele de presă vorbesc acum despre un adevărat complot al cercurilor imperialiste din Anglia şi Franţa împotriva popoarelor egiptean şi algerian. Potrivit acestor informaţii, la Londra s-a încheiat o înţelegere între statele majore din Anglia şi Franţa. Potrivit acestei înţelegeri, în insula Cipru, stăpînită de Marea Britanie, au sosit trupe franceze, gata să fie folosite într-o aventură militară împotriva Egiptului. In schimb, guvernanţii Angliei ar fi promis guvernului francez să trimită trupe engleze în Algeria, pentru ca de acum înainte, trupele celor două ţări să masacreze „în colaborare" populaţia paşnică.

Opinia publică mondială a primit, aşa cum se cuvine, cu indignare, vestea acestui „ajutor reciproc" între colonialiştii de la Londra şi Paris. Au trecut timpurile cînd astfel de comploturi mai puteau fi puse în aplicare nestingherit.

Acest lucru îl dovedeşte recentul eşec al misiunii „Comitetului celor cinci". Se ştie că acest comitet, în frunte cu primul ministru al Australiei Menzies, a fost trimis în Egipt pentru a impune guvernului egiptean acceptarea planului Dulles. Preşedintele Egiptului, Nasser, a refuzat însă să înceapă tratative sub ameninţarea folosirii forţei şi, după cîteva zile de discuţii, a respins planul Dulles. In acest fel s-a prăbuşit ruşinoasa campanie de şantaj şi ameninţări pe care guvernele englez şi francez au desfăşurat-o împotriva Egiptului.

Eşecul misiunii „Comitetului celor cinci" a creat o adevărată derută în rîndul cercurilor conducătoare din ţările occidentale. In timp ce unele cercuri colonialiste din Anglia şi Franţa mai insistă încă pentru folosirea forţei armate, alţi reprezentanţi politici mai clar văzători ai burgheziei engleze şi franceze propun ca problema Canalului de Suez să fie transmisă spre examinare Organizaţiei Naţiunilor Unite. Chiar în Anglia şi Franţa răsună voci lucide, care atrag atenţia guvernanţilor celor două ţări că o intervenţie militară în Egipt ar duce la un război cu toate ţările arabe din Orientul Apropiat şi Mijlociu, primejduind astfel pacea lumii întregi. Şi nici sosirea trupelor engleze în Algeria nu va putea pune capăt luptei drepte a poporului algerian pentru libertate şi independenţă.

Prin nici un fel de manevre, guvernele imperialiste nu vor reuşi să oprească roata istoriei.

GH. EICHNER

Tinerii romîni care au participat la strîngerea recoltei din Kazahstan s-au întors în ţară

Grupul de tineri romîni care a participat la strîngerea recoltei de pe pămînturile desţelenite din Kazahstan s-a reîntors vineri în ţară.

Timp de 21 de zile tinerii romîni au muncit cu mult entuziasm la strîngerea recoltei de pe pămînturile sovhozului cerealier „Simferopolski" din regiunea Kokcetav. In acest timp tinerii romîni şi-au cîştigat dragostea şi preţuirea tinerilor sovietici cu care au muncit cot la cot la strîngerea recoltei. Munca comună a cimentat prietenia ce leagă tineretul romîn de cel sovietic. Apreciind contribuţia adusă la strîngerea recoltei din departatul Kazahstan, Comitetul Central al Comsomolului a distins întregul grup cu insigna „Participanţi la desţelenirea pămînturilor virgine".

Inainte de a pleca spre patrie tinerii romîni s-au oprit la Moscova unde au vizitat Expoziţiile unionale agricolă şi industrială, Universitatea de stat „Lomonosov", Galeriile de stat „Tretiakov"; ei au mai vizitat un colhoz şi o staţiune de maşini şi tractoare din apropierea Moscovei.

La sosire, în Gara de Nord, tinerii romîni care au luat parte la strîngerea recoltei de pe pămînturile desţelenite au fost întîmpinaţi de tovarăşii Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M., Miron Olteanu şi Alecu Costică, membri ai C.C. al U.T.M., precum şi de numeroşi tineri din Capitală.

Apropiata deschidere a congresului internaţional pentru organizarea muncii ştiinţifice în agricultură

La 7 septembrie a plecat la Paris o delegaţie sovietică care va participa la cel de al 7-lea Congres al Comitetului Internaţional pentru organizarea ştiinţifică a muncii în agricultură.

Din delegaţie fac parte: prof. G. M. Loza, rector al Academiei Agricole „K. A. Timiriazev" din Moscova, M. I. Tihomirov, membru corespondent al Academiei Unionale de Ştiinţe agricole „V. I. Lenin", N. I. Anisimov, director adjunct al Institutului Unional de cercetări ştiinţifice pentru economia agriculturii.

La Congres vor fi discutate problemele privind mecanizarea, raţionalizarea şi sporirea productivităţii muncii în agricultură.

Declaraţia Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Germania

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă organizaţi în sindicate au aflat cu indignare vestea interzicerii samavolnice a activităţii Partidului Comunist din Germania. In adunări şi mitinguri, în moţiunile adoptate, în scrisorile adresate ziarelor, membrii sindicatelor noastre au protestat împotriva acestui act care încalcă brutal drepturile şi libertăţile democratice ale celor ce muncesc.

Impreună cu întreaga opinie publică democrată de pretutindeni, oamenii muncii din Republica Populară Romînă consideră interzicerea Partidului Comunist din Germania drept semnalul unui atac pe care reacţiunea vest germană îl îndreaptă împotriva drepturilor şi libertăţilor democratice, pentru a redeschide drumul fascismului şi aventurilor militare. Noi nu putem uita că în anul 1933 fascismul hitlerist şi-a început printr-un act similar drumul spre lichidarea tuturor organizaţiilor muncitoreşti, politice şi sindicale, drumul spre tirania sîngeroasă şi războiul de agresiune.

Poporul nostru nu poate uita că militariştii germani au adus de două ori în acest secol războiul şi cotropirea pe pămîntul Romîniei.

Oamenii muncii din ţara noastră îşi dau seama că spre deosebire de anul 1933, există astăzi forţe capabile să ţină în frîu pe vrăjmaşii poporului muncitor german şi ai păcii şi libertăţii tuturor popoarelor. Mai mult ca oricînd este astăzi necesară unitatea de acţiune a clasei muncitoare şi în primul rînd a celor ce muncesc din Germania. Sîntem convinşi că toate organizaţiile clasei muncitoare din Germania, printre care şi sindicatele, vor şti să dea o ripostă hotărîtă, vor şti să-şi strîngă rîndurile şi să pună forţa unităţii lor în slujba apărării libertăţii şi drepturilor democratice ameninţate.

Exprimînd această convingere, în numele celor 2.600.000 de membri ai sindicatelor din Republica Populară Romînă, Consiliul Central al Sindicatelor protestează împotriva samavolnicei hotărîri a autorităţilor vest germane şi trimit un cald salut tovărăşesc oamenilor muncii din Germania.

Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă

Sport

Patru victorii ale R. P. R. în campionatele mondiale de volei

Jocurile susţinute sîmbătă şi duminică de echipele noastre reprezentative în cadrul turneelor finale pentru desemnarea campioanelor mondiale de volei au însemnat tot atîtea succese. Sîmbătă seara, reprezentativa masculină a Uniunii Sovietice întîlnind echipa R.P.R. a înregistrat prima sa înfrîngere în cadrul acestui campionat. Victoria reprezentativei noastre s-a datorat în cea mai mare parte tacticii excelente pe care ea a folosit-o: joc variat în atac şi lovituri în forţă.

Nici reprezentativa noastră de fete nu s-a lăsat mai prejos. Ea a obţinut două victorii consecutive în faţa puternicelor echipe ale R. P. Bulgariei şi R. P. Polonă. Iată rezultatele acestor întreceri: R.P.R.—U.R.S.S. 3-1 la băieţi; R.P.R.—R.P. Bulgaria 3-2, R.P.R.—R.P. Polonă 3-2, la fete.

Duminică seara pînă aproape de miezul nopţii s-a jucat meciul dintre echipele masculine ale R.P.R. şi R.P.F. Iugoslavia. După două ore şi jumătate de luptă, echipa noastră a învins cu 3-2.

Rugbiştii bucureşteni la egalitate cu Leicester Tigers: 6—6

Peste 20.000 de spectatori au asistat la prima întîlnire a selecţionatei de rugby a oraşului Bucureşti cu valoroasa formaţie engleză Leicester Tigers.

Jucătorii romîni au luptat din greu cu o echipă în rîndurile căreia se numără 7 jucători internaţionali. Cu toate că arbitrul englez H. B. Elliot a dat o serie de decizii nejuste împotriva echipei noastre şi terenul a fost moale şi greu din cauza ierbii înalte, rezultatul meciului a rămas 6-6. Pe ziua de 15 septembrie selecţionata Bucureştiului va întîlni echipa R.F.C. Gloucester. Amatorii de sport din Anglia au rămas încîntaţi de tehnica, dîrzenia şi frumuseţea jocului rugbiştilor romîni.

Intîlnirea de fotbal dintre reprezentativele secunde ale R. P. R. şi R. P. Bulgaria

Duminică, pe stadionul Republicii din Bucureşti, după 90 de minute de joc echipele reprezentative secunde ale R.P.R. şi R.P.B. au terminat la egalitate. Rezultatul final a fost 1—1.

Campionatul de mare fond al R. P. R.

Cei mai buni cicliştí din ţara noastră participă zilele acestea la competiţia ciclistă de lung kilometraj „Campionatul de mare fond al R.P. Romîne". Cei 60 de concurenţi vor avea de parcurs un traseu dificil de aproape 2.000 km. în 1 etape. Prima etapă Bucureşti-Buzău are 135 km, după care urmează etapa Buzău-Brăila-Galaţi, lungă de 125 km.

Perspectivele dezvoltării pomiculturii şi viticulturii în regiunea noastră

(Urmare din pag. a 3-a)

ca producţia totală să depăşească 2 milioane de viţe bune de plantat anual. Paralel cu dezvoltarea pepinierelor de viţe, se vor organiza în regiunea Oradea noi plantaţii de viţe portaltoi pe o suprafaţă de 10 ha, dintre care 6 ha pentru soiul Riparia Portalis, 2 ha pentru soiul Berlandieri Teleky 8 B şi 2 ha pentru soiul Berlandieri Kober 5 BB.

Acţiunile întreprinse în regiune pentru dezvoltarea sectorului pomiviticol au început să dea rezultate. Cu materialul săditor produs în unităţile noastre, s-au plantat 550.000 de pomi şi peste 2 milioane de viţe. Dintre plantaţiile importante se pot cita cele din zona drumurilor, cu 100.000 de pomi. Plantaţii masive se pot vedea în sectorul socialist: la G.A.C.-uri, G.A.S.-uri şi gospodării anexe. Restul pomilor s-au plantat în sectorul particular pentru refacerea livezilor existente, precum şi în curţi. De la început s-a căutat ca plantaţiile masive să se amplaseze cît mai aproape de centrele muncitoreşti; astfel, lîngă Oradea, Gostatul a plantat cu pomi 100 ha, care au şi intrat în producţie; lîngă Săcueni, s-au plantat 25 ha, la Marghita, 60 ha şi în curs de plantare sînt încă 40 ha; la Şimleu, 50 ha, la Chioag, 20 ha. Cît priveşte zona drumurilor — pe parcursurile Oradea-Tileagd Aleşd; Sălard-Mişca-Marghita-Şimleu-Zăuanl-Suplac; Salonta-Tinca-Rîpa; Beiuş-Budureasa şi altele, de o parte şi de alta a drumului, sute de kilometri sînt plantaţi cu pomi, dintre care unii vor da roade chiar în anul ce vine. Pentru a cîştiga producţia în primii ani, în zona drumurilor s-a plantat ce a fost la îndemînă — pruni, meri, vişini. Pe măsura organizării pepinierelor locale, în această zonă, ca şi în restul regiunii, oriunde condiţiile o vor permite se va extinde cultura nucului.

In ce priveşte viţa de vie, plantaţiile au crescut în ultimii doi ani cu cîte 70-80 ha. (G.A.S. Săcueni a plantat 18 ha, iar G.A.C. Curtuişeni a plantat în acest an pe nisipurile 2 ha cu viţe obţinute în pepiniera raională de la Valea lui Mihai). Pe suprafeţe mai mici s-a creat plantaţii şi în sectorul particular.

Datorită sprijinului continuu d de către organele de partid, cît muncii stăruitoare depuse de căt tehnicieni, atît a celor din reţea sfaturilor populare, cît şi a cel din celelalte sectoare, acţiunea d plantare a pomilor şi viţei de v se desfăşoară cu intensitate cr cîndă.

O problemă care preocupă Dire ţia agricolă regională Oradea şi p tehnicienii din pepinieristică es producerea unui material sădit de cît mai bună calitate, precum reducerea preţului de cost. Pentr atingerea acestui obiectiv, s-au lu măsuri privind ridicarea calificăr cadrelor de muncitori din pepinie şi îndrumarea lor concretă la loc de muncă; s-au întocmit devize co form normativelor de plata munc din agricultură, stabilindu-se pr gul minim de producţie la unitat de suprafaţă şi norme de salariza care să-i cointereseze pe muncito în obţinerea unor producţii cît m bune.

Ceea ce s-a întreprins pînă acu ca şi măsurile luate pentru prod cerea întregii cantităţi de materi săditor necesar de calitate ireproş bilă şi la un preţ de cost redu constituie chezăşia îndeplinirii p nului de perspectivă, care preved ca pînă la sfîrşitul anului 1965, î regiunea Oradea să existe 10 mil oane de pomi şi 14.000 ha de vi din soiuri superioare raionate.

Ing. agr. HARALAMBIE POPESC
din Direcţia agricolă regional
Oradea

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60. 10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".